

Har du nogensinde undret dig over, hvorledes en kædereaktion af økonomisk sammenbrud ser ud?

Den 31. august 2022 (EIRNS) – I en artikel fra 23. januar 2008, der blev udgivet mindre end 48 timer efter den sorte mandag, hvor de internationale aktiemarkeder eksploderede, og London og Washingtons panikslagne beslutning om at redde den globale spekulationsboble med sjove penge, advarede Lyndon LaRouche eftertrykkeligt: “Hvis man undlader at gennemføre de nødreformer i USA, som jeg har foreskrevet, garanterer man nu en slags kædereaktion af et globalt hyperinflationært kollaps, som truer med at trække den samlede verden ind i en langvarig ny mørk tidsalder.”

Lyndon LaRouches råd blev ikke fulgt. I stedet blev kvantitative lempelser udløst, hvorefter der i mellemtiden er blevet udstedt værdiløse papirer for ca. 30 billioner dollars, for at forsøge at redde boblen, som voksede fra ca. 1,6 billiarder dollars i 2008 til næsten 2 billiarder dollars i dag. Vi står nu midt i den kædereaktion, som LaRouche advarede om, og som kombinerer hyperinflation med et fysisk-økonomisk sammenbrud, der vil efterlade nationer og deres befolkninger som ruiner i sit kølvand.

Det bør nævnes, at der er en voksende erkendelse af, at der faktisk er en sammenbrudskrise undervejs – uden at man dog ved, hvorledes den skal gribes an. Her blot et uddrag af nogle fremtrædende kommentarer fra de sidste 24 timer:

“(En) økonomisk katastrofe (er) kun en måned væk” – Christine Jardine, talsmand for de britiske Liberale Demokraters kabinetskontor.

Vesteuropa er på vej mod et “energikollaps” – Ungarns udenrigsminister, Peter Szijjarto.

“De næste 5-10 vintre vil blive forfærdelige, hvis der ikke gøres noget” – den belgiske energiminister, Tinne Van der Straeten.

Uden fossile brændstoffer vil “civilisationen bryde sammen” – Elon Musk.

Den britiske inflation vil stige til over 22 % næste år – Goldman Sachs.

Europa befinder sig faktisk på tærsklen til en ny mørk tidsalder, og USA er ikke langt bagefter. Det er en ny mørk tidsalder, udløst af selvpåført energimangel som følge af den anti-russiske sanktionspolitik, men som er forårsaget af det finansielle etablissemments vedvarende forpligtelse til en malthusiansk politik for global afindustrialisering og befolkningsreduktion.

Det er derfor ikke så overraskende, at Kina, Rusland og størstedelen af udviklingslandene nægter at gå ned med det synkende skib, herunder dets politik med geopolitiske krige og blodig undertrykkelse af oppositionens røster.

Der er kun kort tid tilbage til at efterleve Lyndon LaRouches advarsler og politiske råd – men det er tilstrækkeligt, hvis vi tager fat på det. Det følgende er LaRouches samlede indledning til ovennævnte artikel fra 2008, offentliggjort i Executive Intelligence Review den 1. februar 2008, “HYPERINFLATION IS HERE! Det økonomiske sammenbrud” (https://larouchepub.com/lar/2008/3505hyperinflation_breakdown.html)

“USA’s vanvittige beslutning i den forgangne uge om at iværksætte en “stimuluspakke” for USA’s økonomi, har ført USA til sin nuværende indtræden i en ny retning: en hyperinflationær økonomisk sammenbrudskrise. Det er en krise,

hvis konsekvenser, hvis ikke de afværges med de foranstaltninger som jeg for nylig har beskrevet,, med garanti vil sprede sig over hele verden og næsten helt sikkert snart bringe hele planeten ind i en "ny mørk tidsalder", sammenlignelig med den der blev udløst af det 14. århundredes middelalderlige venetianske systems lombardiske bankfirmaer, som f.eks. det berygtede Bardi-hus. Jeg har ved forskellige offentlige lejligheder siden udviklingen i 1968 udtrykt frygt for de ændringer i USA's og andre nationers økonomiske, monetære og finansielle politik, der blev iværksat ved en kombination af Nixon-regeringens ophævelse af Bretton Woods-valutaordningen med faste valutakurser og Carter-regeringens ødelæggelse af USA's fysiske økonomi med gennemførelsen af Rockefeller-Brzezinskis Trilaterale Kommissions politik. Hvis de ikke vendes, vil de i sidste ende føre til, at der ikke blot indføres en fascistisk politik i USA, hvilket netop er det resultat, der har været undervejs omkring Shultz, Rohatyn, Bloomberg og Schwarzenegger, men også til et generelt sammenbrud og en krise, ikke blot i den amerikanske økonomi, men i verdensøkonomien som helhed.

"I løbet af de sidste to uger er både USA og Storbritannien overgået til en sådan almen hyperinflatorisk form for generel økonomisk sammenbrudskrise, til en periode med en slags hyperinflatorisk pengepolitisk stimulering, som kan sammenlignes med Weimar-Tyskland i 1923. Medmindre denne nuværende tendens i den igangværende politiske udformning stoppes, er der ingen del af verden, som ikke snart vil blive ramt af de verdensomspændende konsekvenser af en form for global sammenbrudskrise, sammenlignelig med det 14. århundrede i Europa.

"Denne trussel kan stoppes, selv nu; men hvis man undlader at gennemføre de former for amerikanske nødreformer, som jeg har foreskrevet, vil man nu risikere en kædereaktion af en form for globalt hyperinflationært kollaps, som truer med at trække hele vores planet ind i en langvarig, ny mørk tidsalder. Dette

er, eksempelvis, de eneste virkelig vigtige emner, der skal tages i betragtning i den nuværende amerikanske præsidentvalgkampagne forud for valget. Alle andre anliggender er nærmest irrelevante.”

Det globale NATO forsøger at diktere: Man kan ikke diskutere årsagerne til krisen; man kan ikke diskutere årsagerne til krigen

Den 29. august 2022 (EIRNS) – Den ene efter den anden af de vestlige “ledere” meddeler deres borgere, at ikke alene permanent krig for at forsvare deres “værdier”, men også fascistisk økonomisk stramning er dagens orden. Så lær at leve med det. Ikke en enkelt vinter, men i mange år fremover.

“Vi må være helt ærlige: de kommende måneder vil blive vanskelige, de kommende vintre vil blive vanskelige, de næste fem til ti vintre vil blive vanskelige”, meddelte den belgiske premierminister Alexander De Croo på den nationale tv-kanal VRT den 24. august. Det var den dag, hvor terminspriserne på elektricitet den følgende dag passerede 400-600 EUR, med Tyskland i spidsen.

Ligeså, og på samme dag, meddelte den franske præsident

Emmanuel Macron sine ministre, at "overflodens tidsalder" er forbi. Regeringen og økonomien må formes for at tilpasse sig til afslutningen af "en endeløs pengestrøm ... af en overflod af produkter og teknologi ... [af] overflod af jord og ressourcer, og også af vand", meddelte han dem. Levestandarden og den menneskelige økonomiske aktivitet skal ofres på malthusianismens og "klimaændringernes" alter.

To dage senere leverede den amerikanske centralbankchef, Jerome Powell, samme budskab til det amerikanske folk, her under påskud af at "reducere inflationen". Forvent "smerte", og masser af den, sagde han og henviste til den brutale sparepolitik, som hans forgænger i Den amerikanske Centralbank fra 1979-2005, Paul Volcker, pålagde gennem ågerrenter på op til 20 %.

En sådan fascistisk sparepolitik, som vil drive milliarder af mennesker ud i elendighed og andre milliarder i graven, kan ikke indføres "demokratisk", og det ved disse ledere ganske udmærket. Den sociale uro er kun lige begyndt, men den vil eksplodere, uanset hvordan disse regeringer forsøger at kriminalisere protester.

Så den såkaldte verdensregering, der er ved at blive samlet under det Globale NATO's paraply, udsender sortlister over fremtrædende personligheder, tænkere og politikere i verden, for den forbrydelse at de nægter at gentage "fortællingen" om krig, nedskæringer og fornedrelse af mennesker.

Men de lyver, når de siger, at deres spare- og krigspolitik er "nødvendig" og "uundgåelig". Det er udelukkende "nødvendigt", "uundgåeligt" under pengemændenes og oligarkernes fejlslagne system, "den gyldne milliard". Historien har gang på gang bevist, at den oligarkiske antagelse, at alle undtagen nogle få mennesker i sidste ende underkaster sig smerte og magt, og at de blot kan myrde de få der nægter, er forkert.

Schiller Instituttets grundlægger og leder, Helga Zepp-

LaRouche, der står højt på Global NATO's hitliste, har opfordret til den største verdensomspændende mobilisering nogensinde, for at besejre denne fascistiske politik. Vi må gøre den brede befolkning opmærksom på betydningen af dette uhyrlige forsøg på at gennemtvinge en fascistisk økonomisk politik ved hjælp af sortlister, udtalte hun i dag på et planlægningsmøde for LaRouche-bevægelsens medarbejdere rundt om i verden. Hun leverede et barskt budskab for at styrke moralske mennesker i hele verden og tilskynde dem til at træde frem:

“Vi må finde folk, der forstår dette, på et tidspunkt med et sammenbrud af det finansielle system, som er resultatet af et neoliberalt, fejlbehæftet system, som Lyndon LaRouche advarede om i 51 år, som har favoriseret spekulation frem for reel produktion i årtier, og som for nylig, siden 2008, har opretholdt og forlænget levetiden for et totalt falleret system ved at pumpe billioner af dollars og euro og hvad ved jeg ind i systemet, og som nu eksploderer i form af hyperinflation. Derudover er der det, som Tjekkiets tidligere præsident Vaclav Klaus med rette kaldte resultaterne af “Den store Nulstilling” og “det grønne delirium”, som nu rammer hyperinflationen.

“Og hvis man ikke kan diskutere dette, og når man ikke kan diskutere det nye Bretton Woods som et alternativ, og man ikke kan drøfte noget som helst, som kunne være et middel, der fjernede årsagerne til krigsfaren ... så ryger demokratiet på møddingen. Man kan ikke diskutere årsagerne til krisen; og man kan ikke diskutere årsagerne til krigen.”

Hvad angår spørgsmålet om risikoen for krig:

“Hør, vi behøver ikke Putin for at få en efterretningsmæssig vurdering af, hvorfor vi befinder os på kanten af afgrunden til Tredje Verdenskrig. Vi har stået midt i denne problematik, grundlæggende fordi Lyndon LaRouche udarbejdede en prognose om Sovjetunionens sammenbrud fem år før det indtraf. Vi

analyserede, at den tyske genforening ville finde sted et år før den indtraf. Vi var de eneste, der var ude med en løbeseddel den 15. november 1989, der foreslog det der i sidste ende blev politikken for Den produktive Trekant; som vi havde på bordet som den Eurasiske Landbro-politik, da Sovjetunionen brød sammen, som en politik til at undgå krig. Og det var {vores} program, der gav os efterretningerne; det var ikke en eller anden aflæsning af russiske medier eller en russisk indflydelsesrig person, der hviskede os noget i øret.

“Vi skabte selv efterretningerne, fordi vi havde en forestilling om, hvordan vi kunne benytte den historiske mulighed i 1989 og hvordan vi kunne anvende muligheden for en fredsordning i 1991 efter Sovjetunionens sammenbrud. Og alle de efterretninger, eller langt størstedelen af disse, som vi skaffede os om hele verden, var ved at støtte politikken for ‘Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen’.

“Så folk burde virkelig spare os for dette vrøvl om, at vi gentager Putins propaganda, for vi har vores egen politik, og den politik er nu flertallets politik i de fleste af verdens nationer.”

**Helga Zepp-LaRouches tale på
Schiller Instituttets
ungdomskonference:
At anvende Gandhis ikke-**

voldelige metode til at stoppe atomkrig, på vej mod et nyt paradigme for menneskeheden.

Den 21. august 2022. HELGA ZEPP-LAROUICHE: Vi befinder os i et yderst interessant øjeblik i historien. Normalt, når man lever, går man i skole, man studerer, man får et job; der sker ikke så meget, og så har folk almindeligvis den idé, at, ja, der er alligevel ikke noget, man kan gøre for at skabe store forandringer. Normalt er dette ofte rigtigt, fordi vi har levet i et system, som var temmelig statisk og fastlåst. Men det er nu helt anderledes. Jeg tror, det er vigtigt, at man udvikler en reel fornemmelse for øjeblikkets absolutte dramatik, for i min levetid var den eneste tilnærmelse til det der sker, og jeg siger "tilnærmelse", da Berlinmuren faldt, og DDR [Østtyskland] ophørte, Tyskland blev genforenet, Sovjetunionen gik i opløsning. Det var et historisk dramatisk øjeblik, og vi spillede en stor rolle i det, fordi Lyn i 1984 i sit Strategiske Forsvarsinitiativ havde forudsagt, at hvis Sovjetunionen fortsatte med sin daværende politik, ville landet bryde sammen om fem år.

Så vidt jeg ved, var der på daværende tidspunkt ingen, der havde sagt noget tilsvarende. Men da Lyn altid var fuldstændig præcis i sine prognoser, tog vi det meget alvorligt, så vi fortsatte med at holde øje med, hvad der foregik i Comecon [den socialistiske handelsblok], og da det blev klart, at Comecons økonomiske vanskeligheder voksede i 1988, tog vi til Berlin, hvor Lyn holdt sin berømte tale på Kempinski Bristol Hotel den 12. oktober, i hvilken han forudsagde den tyske genforening et år før den fandt sted. Det forenede Tyskland skulle derefter hjælpe Polen med at udvikle sig med moderne, vestlige midler.

I første omgang, da mandagsdemonstrationerne blev større, var der i begyndelsen et par hundrede. Dernæst, omkring udstedelsen af visum, strømmede folk ind på ambassaderne i Warszawa, i Budapest og i Prag, og demonstrationerne voksede sig større. Derefter fulgte DDR's 40-års jubilæum med en kæmpe militærparade, og [Østtysklands partiformand] Erich Honecker erklærede kort sagt: "Socialismen vil være her i 1.000 år mere, og hverken okse eller æsel kan stoppe det." [Det var et rim på tysk.] Den sætning var berømt, for det tog kun 12 dage, før Honecker var ude, fordi han blev betragtet som værende uønsket af den kommunistiske ledelse i DDR.

Blot tre uger senere blev Berlinmuren åbnet, og vi oplevede et utroligt historisk øjeblik, hvor folk klatrede op på toppen af Berlinmuren, omfavnede hinanden og drak champagne på toppen af muren, hvor folk tidligere var omkommet i forsøget på at flygte til Vesttyskland. Dette var et øjeblik, hvor befolkningen i en meget kort periode var helt åbne over for det, som Shelley ville betegne "at modtage grundlæggende opfattelser om mennesket og naturen". Jeg husker det ganske godt, for den jul i 1989 udsendte det tyske tv to opførelser af Beethovens {Niende symfoni}, og ingen klagede over, at det samme program blev fremført to gange, for det ene var med den berømte dirigent Kurt Masur fra Leipzig Gewandhaus, og det efterfølgende var en anden dirigent.

Man ville gerne have klassisk musik, man ville høre {Ode til glæden}: Det var den følelse, folk nærede. Nu ved vi naturligvis, at dette historiske øjeblik blev forpasset, på grund af geopolitiske intriger. Den eneste grund til, at jeg berører det, og vi har nogle videooptagelser om det, som du bør se, fordi dette er den eneste svage erindring eller det ringe eksempel, jeg har i tankerne for det øjeblik, vi har nu. Men jeg er helt, 100 % sikker på, at dette, det vi gennemgår og oplever lige nu, er et utal gange mere afgørende end selv Berlinmurens fald, Tysklands genforening og de daværende omstændigheder.

Grunden til at jeg siger det er, at der ikke er nogen måde, hvorpå dette nuværende unipolære system kan opretholdes. Den unipolære verden er færdig. Der er {intet} i universet, som vil kunne genetablere det. Francis Fukuyama, som efter Sovjetunionens sammenbrud erklærede, at dette var "historiens ende", var en tåbe, en arrogant, kolonialistisk, åndssvag akademiker. For det var naturligvis hensigten, at demokratiet ville sprede sig over hele verden, at alle lande, herunder Rusland og Kina, ville indføre det neoliberale system, og ved at forsøge at opnå dette ved hjælp af regimeskift, via farverevolutioner og gennem interventionistiske krige, som vi har set i Mellemøsten, har dette ført til et gigantisk tilbageslag. Fordi de lande, der har lidt i århundreder under kolonialismen, absolut ikke havde nogen interesse i at vende tilbage til den periode.

Det er grunden til, at nu, hvor det finansielle system segner i sin endelige døds kamp, med det hyperinflationære udbrud, krigen som middel til at knuse Rusland, sanktioner, hvis brutalitet er helt uden fortilfælde, og endelig krigen i Ukraine foranlediget af NATO's ekspansion, et emne, som selv venstrefløj i Europa ikke tør tale om, men Putin vurderede tydeligvis, at han ikke havde noget andet valg: Eftersom Ruslands eksistens stod på spil, så måtte han gennemføre det, han kaldte den "særlige militære operation" i Ukraine.

Nu kan man måske beklage, at det kom så vidt, ligesom ingen ønsker krig, men sagen er, at dette er en del af opgøret mellem et døende system, det neoliberale system, og Putin, en begavet, geopolitisk kyndig person, der reagerer herpå med krig, hvilket er uheldigt, men sådan er situationen nu engang.

Da dette indtraf, forsøgte Biden at samle alle for at deltage i "Demokrati Topmødet", og allerede forinden rejste Blinken, Wendy Sherman og forskellige andre mennesker rundt i verden og fortalte udviklingslandene, at de skulle underkaste sig, at de skulle stille sig på demokratiernes side i forhold til

autokratierne. Der blev gjort en enorm indsats for at få alle lande i Afrika, Asien og Latinamerika med i Vestens lejr. Dette sker ikke: De eneste lande, der nu er en del af "Vesten", er Japan, Australien og New Zealand (ikke engang helt), og jeg tror, det er det. Så vi har NATO, vi har et forsøg på at skabe et globalt NATO, men det vil blive et meget hullet globalt NATO.

Vi står altså i en situation lige nu, hvor der opstår et nyt system, for hvad skal Rusland gøre? Deres midler er blevet stjålet, de er blevet smidt ud af SWIFT, så de begynder at opbygge et nyt system. De omdirigerer deres eksport til Asien; hvis Europa ikke vil aftage deres olie og gas, sælges det til Indien, Kina og andre lande. Mellem Rusland og Kina er der netop nu en enorm indsats for at opbygge et nyt kreditsystem, en ny international valuta, der foregår en af-dollarisering, hvilket er Vestens egen skyld. Vi har en nedtælling for dette, for om fire uger, afholdes SCO-topmødet, og efterfølgende G20-topmødet. I takt med at de finansielle problemer og hyperinflationen bliver værre, vil vi se en optrapning af denne kontrovers – og det er ikke "demokratier mod autokratier". Det er de lande, hvis ledelse omfatter et oligarki, som absolut ønsker at bevare det kolonialistiske system. Fordi det kolonialistiske system eksisterer stadig. Formelt set havde mange af disse lande opnået uafhængighed, og i går havde vi et meget vellykket arrangement i forbindelse med 75-årsdagen for Indiens uafhængighed. Men i virkeligheden er vi stadig i et kolonialistisk system, så længe de vestlige finansinstitutioner kontrollerer verden via IMF og Verdensbanken, fordi Afrika, Latinamerika og landene i Asien nægtes udvikling, bortset fra de lande, der har besluttet at indgå i Bælte- og Vej-Initiativet (BRI), Den Nye Silkevej: Dette er efterhånden mere end 130 lande, som helt og holdent insisterer på deres status som alliancefri lande.

India, which has been the most important target by the West to be pulled into the camp of "democracies," is defying that. I

mean, there is not everything good in India: I have been talking to many of my Indian friends in the recent period, and they have said, domestically, there is a lot of tension because of the Hindu state, that Modi wants to have a state which is essentially Hindu, at the expense of the 200 million Muslims and other religious minorities, but from the standpoint of foreign policy, there is a rapprochement between India and China, which is very important. And you have practically India insisting that its long friendship with the Soviet Union and now with Russia, will not be touched and they will not move away from that.

So, we have practically the countries of the BRICS, the SCO, most of the OIC [Organization for Islamic Cooperation], the African Union, and much of the Global South all going in the direction of working with China, and Russia: And that is clearly the majority of the world right now.

Now, if you talk to some of these people, Russians, Chinese, Indians, Africans, they would be quite happy to go, all of this, on their own. Because they say: We get infrastructure, we get real development, overcoming of poverty in the collaboration with China and Russia. So let the U.S. do whatever they want, let the Europeans be arrogant assholes, we don't care. But unfortunately, the problem is that I'm absolutely certain that when the West collapses more, and they will collapse—under the present circumstances, there is no way how this present, neoliberal financial system of the United States and Europe is not going to blow out. In Europe, it will blow out in coming weeks because of the gas price, and many other factors. But the problem is, that I'm convinced that NATO will not dissolve as peacefully as the Soviet Union did in 1991. You have to note the fact that the Soviet Union dissolved practically without a shot. Sure, there were some coup attempts in Moscow, but it did not come to an international conflict. No tanks were rolling, there was no '58 like in Hungary, or '68 in Prague, Czechoslovakia: It

went all peacefully and through negotiations! And I'm absolutely concerned and worried that if we don't convince the Americans, in particular, and the Europeans that they have to cooperate with this emerging new bloc of nations, that we will have World War III.

Because, if there is an attempt to suppress the majority of the world, by having other provocations, assassinations like we saw with the daughter of Alexander Dugin, yesterday, which is a worrying sign that that is what people have in mind, or other atrocities—then, it will come to World War III. So the big challenge, and that is also the challenge for you, is, can we get the United States and Europe to give up their idea that there is a superiority of the white man, of the white oligarchy centered in Wall Street, Silicon Valley, and the City of London, in terms of their power; and can we get them to enter new paradigm for international relations?

I think this is the biggest challenge, and it will be decided in the next period. And you should make a personal commitment, that you will play an active role in bringing that result about. It is a personal decision, which you have to weigh in your consciousness, and you have to then make that decision, and decide what you want to do in this historical moment.

Now, there are many lessons to be learned. In reviewing again the history of India; and I must say, I really like China a lot, for many reasons, but I also absolutely love India, because India has a very fascinating culture. It is a cradle of human civilization, and as Lyn was very fascinated with that, and he always looked for the origins of scientific knowledge. And you don't get around India, because the Vedic writings and before that the transmission the Vedic hymns in a verbal form over many thousand years, probably, it's one of the early origins where you can find out what mankind did to come out of the last Ice Age, to develop astronomical knowledge, for agriculture, for orientation—all of that, you

find in the Vedic writings. And these are some of the earliest transmissions of human knowledge, and therefore, it is very fascinating. And as Lyn always emphasized the writings of Bal Gangadhar Tilak, the Indian philosopher and scientist who wrote at the beginning of the 20th century, it is very clear from these Vedic writings that the Indian civilization started about 9,500 or 10,000 years ago, which is 5,000 years older than generally assumed Mesopotamia to be.

And this is very interesting, because the question, how did we get to where we are? Recorded human history is very brief: It's only 10,000 years! It's nothing! From the standpoint of the universe it's just a moment. So it's very interesting. And obviously, there were many, many beautiful developments in the Indian renaissance, which took place from the middle of the 19th century to the beginning of the 20th century, produced some of the most powerful poets, and thinkers and philosophers, who are completely underrated in the West from the standpoint of what they contributed to universal history.

And naturally, the fight for Independence is extremely important, because Mahatma Gandhi, who was a young lawyer who had started to study in Great Britain, who at the beginning had actually had quite an excessive lifestyle; and then he recognized that that was completely off, and he went into the complete opposite, into a very ascetic life and very spiritual life. And he came to the conclusion that the method of nonviolence is the only way how you can resolve conflict. Because if you don't get violent thinking out of your system—James Bevel, who was the assistant to Martin Luther King, who always say you have to get it out of your system, and it is, in a certain sense, really a correct idea. You have to delete what is evil in your mind: You have to become a person who absolutely cannot stand for one second that a bad thought, an aggressive thought, a thought which hurts other people, is entering your mind. And Mahatma Gandhi developed

that method and applied it in several big marches, and he was able to defeat the British Empire with that method!

Now, that is quite remarkable, because the history of India and the Independence fight has a very important moment in the history of our own organization. Because, Lyn, when he was a soldier in the Second World War, in the China-Burma-India theater, happened to be in Kolkata, when the big riots took place in 1946. And he saw with what brutality the British soldiers were beating down, shooting the Indian protesters; and it was that image of being in the middle of the British Empire, trying to suppress this upheaval, which really shaped the way he proceeded afterwards, and how he recognized the crucial fight between Churchill and Truman on the one side, and what Franklin D. Roosevelt had intended instead. And that had a lasting impact on the way he would look at the world.

Now, what Mahatma Gandhi developed was a method of nonviolence, which is not just important in the social behavior, in the person-to-person behavior, but it is also the only way how you can conduct foreign policy and international relations. Because, especially with nuclear weapons, it should be clear to anybody, that once one nuclear weapon is used, the likelihood that all nuclear weapons will be used is 99.9%, almost 100%, for reasons which we can discuss and you can read about from Ted Postol and Hans Kristensen [Director of the Nuclear Information Project at the Federation of American Scientists], the famous Danish-born military expert. And when it comes to the use of nuclear weapons, civilization stops, because of nuclear winter.

So the question is, is this method of nonviolence applicable today, when more and more people are warning of World War III—John Mearsheimer, Kissinger, people who are actually part of the cause for the mess we are in, at least concerning Kissinger; but more and more people realize that an accident can lead to a catastrophe and we are in the most dangerous moment in the history of mankind. Is the method of

nonviolence applicable under these circumstances? Or, is this military machine of NATO so powerful that it will steamroll forward and crush everything in its way? I think that is the most important question: Because if we do not induce people to accept the method of nonviolence, like Martin Luther King did, who went to India to study for five weeks the writings of Gandhi and he came back, and the whole civil rights movement in the United States was based on that method.

So I believe that that is the way we have to go, because we, in the time of potential extinction, have to get to a new paradigm. And Nehru, when he was asked if nonviolence would help in respect to the nuclear bomb, replied, "what else should help?" And I'm more and more convinced that that is true.

However, it's not just to be anti-war: It is a method of thinking which we have to educate people into which is what Nicholas of Cusa, the great scientist from the 15th century, developed as the "coincidence of opposites." This is a very important idea: Because the way the oligarchy manipulates people is by playing differentiated groups against each other. In the United States, it's not the Republican and Democratic Parties on the top, because they're joined at the hip to each other; they're identical because they have the same Wall Street interest. But in terms of the so-called Trump followers and the Democrats, the polarization is huge and it's being played. And similarly, the Israelis and Palestinians, and you can go through various other situations that are like that.

So how do you define a level where such conflicts don't exist? Nicholas of Cusa developed the idea that the human mind is uniquely capable to identify a higher One, where the contradictions that exist on the lower level, do not exist. And Einstein said the same thing. He said: You can never find the solution to a problem on the same level where the problem arose. And then he came to his method of General Relativity,

which expresses exactly that thinking. And Nicolas of Cusa's idea, the method of the "coincidence of opposites" was then in practice applied in the Peace of Westphalia, where 150 years of religious war were ended, by recognizing that if the war would continue, nobody would be left to enjoy the result. That is why they then developed the principles of the Peace of Westphalia, where the first principle was that, for the sake of peace, every foreign policy from now on has to be based on love and on taking care of the interest of the other.

Now, that is absolutely true, because if you look for example at the relationship between China and Africa, I'm convinced that it's based on love. Churchill said, countries don't have love or even friends, they have interests. I think this is not true: I have talked to many Africans, who basically said that the attitude of the Chinese toward African nations is based on love. Now, I know that if you say that in the United States or in Germany, you get lynched for that, because it's not allowed to even think it. But I'm absolutely certain that in practice, it is that. Because if you act in the interest of the other, then that is practically love. It's not some romantic something, but it is to make something good for the other country or the other person.

We have to arrive at that, and thinking the higher One, obviously, right now, is the one humanity. This is why going back to the Vedic writings is so important, because you recognize at least all Indo-European languages derive from Sanskrit, and once you get the idea that there is a universal history and whatever your accidental existence represents right now—you're born in America, therefore you are an American—that's an accident! But in a larger sense, you belong to the one universal history, and you have to define that history from the standpoint of the future, which is, we must become the immortal species, by making sure that when the Sun becomes a problem for the Earth, which will be 2 billion or 5 billion years, we have to think about it now, how we

make sure that we will be the immortal species by not building only a village on the Moon, or a city on Mars, but developing fusion power, developing interstellar travel, occupying maybe even other galaxies down the road; you know, we have to think in terms of the real laws of the physical universe, and that we will only make it as the one humanity.

So, how do you get there? Obviously, the nonviolent method: You can go about it the Gandhi way; you can go about it the Confucius way, that you have to become a {xunzi} [ph] in your life, a wise person, getting rid of all that prevents you from being that; or you can be a Christian, believing that you should do good; or you can use the aesthetical method of aesthetical education, and personally think that is the most effective method I know of, because it puts the beauty of the soul as the goal. Now, I have always said, if people would pay as much attention to the beauty of their soul as they do when they go to the fitness studio trying to develop their biceps. I have once seen two men discussing when you make a motion like that [flexing her biceps], it comes out here, so do it here, and then it comes out there. [laughter] And they went through enormous pain to explain the difference about how you develop the most beautiful biceps: I think if people would develop the same attention to how to develop a beautiful soul, we would be in a much better position.

And you know, the way to do it, Schiller has written enormous amounts of beautiful ideas about it, not only the {Aesthetic Letters}, but also many other theoretical writings. And it is the question that that beauty, you get from great art. Why? Because, when you indulge in the creative process of a composer, a painter, a poet, for that moment, when you try to grasp that great piece of art, you become like the composer, like the painter, like the poet. And if you shorten the intervals in between, then you improve: Because the more you are creative, and the more you learn to be creative, and the less are the periods when your nasty inner self comes forward,

the better. I have advised some people they should be singing all the time, and never do anything else, because when they sing, they're beautiful people, and when they don't sing they tend to let the inner sow out to run around. But that's just my observation.

So the question is, how do you become internally free. And the reason why the Schiller Institute is called Schiller Institute, is because I have found there is no other person who has a more beautiful image of man than Friedrich Schiller, because he has the idea that every person can be a beautiful soul, a genius, because only geniuses are really beautiful souls, as he develops; but how do you arrive at that? And he was extremely concerned about freedom, and that's why he totally rejected Kant—I mean, there are some stupid academic who say that Schiller was educated by Kant. Nothing could be more wrong, because he developed his entire method of aesthetic education as a rejection of Kant. Because he said the “moral imperative” of Kant, you know, “never do what you don't want others to do to you,” that that was so much a suppression of the inner freedom, that if people apply that; and he said, if one has to watch them and see the procedure how they suppress their evil inner impulses, just to be moral—this may be necessary sometimes, before you do something really bad—but it is an insult to all of us who love freedom, and who love the freedom of the individual in the most beautiful expression. So he said, it has to come from this inner freedom: Freedom and necessity must be one, you must do your duty with passion. So when you know what is necessary, and you say, what is necessary for humanity and the development for humanity, you have to do it with joy, and then you are free! And that is something one can learn.

So I think these things are what is necessary to convey to our contemporaries, because I think we all must have a solemn commitment to not miss this incredible chance, that mankind can reach a new paradigm, and that we can actually start

concentrating on those challenges only human can solve, like getting rid of cancer, getting rid of other untreatable or difficult to treat diseases, getting rid of the danger of asteroids hitting Earth: We have overcome gravitation in the developing space travel—well, that is just the first baby step. There is no limit to the self-perfection of man. I believe that the idea that man is the only creature which is limitlessly self-perfectible, both in terms of the intellect and in terms of the moral beauty, is absolutely true. But it needs to be done.

That is what I wanted to say. [applause]

Hvorfra kommer den optimisme, som er nødvendig for at redde menneskeheden?

Den 21. august 2022 (EIRNS) – For at give det rette perspektiv på den nuværende strategiske krise og hvordan den kan ændres, overlader vi i dag vores læsere til samstemmende kommentarer fra Helga Zepp-LaRouche under hendes bemærkninger den 20. august, under konferencen “En hyldest i anledning af 75-årsdagen for Indiens uafhængighed” og fra Lyndon LaRouche i hans skrift: “On the Subject of Education” fra den 8. november 1999.

Helga Zepp-LaRouche: Mahatma Gandhis rolle, som i verden generelt forbindes med begrebet ikke-vold, udgør faktisk et langt større begrebsmæssig anskuelse, end hvad de fleste mennesker har kendskab til. Det er ikke kun at undlade at begå vold, men det er det modsatte. Det er en filosofi om kærlighed, det er en filosofi om at inkludere folk; at

inddrage verden i sindet og hjertet og derved skabe en harmoni, hvorved der skabes fred.

Gandhis tanker var af afgørende betydning for fremkomsten af Den alliancefrie Bevægelse, og det vi ser i dag – og det er interessant nok heller ikke velkendt af de fleste mennesker i Vesten – er, at vi har en fuldstændig renæssance af Den alliancefrie Bevægelse. Den opstod ikke helt af sig selv, men som en direkte reaktion på forsøget på at insistere på en unipolær verden, som de såkaldte vestlige lande forsøgte at gennemtvinge efter Sovjetunionens sammenbrud. Grundlæggende er hele situationen optrappet ganske meget nu, og især efter krigen i Ukraine er der et forsøg på at insistere på, at verden enten skal være i de såkaldte “demokratiers” lejr, eller i den modsatte lejr af såkaldte “autokratier”. Dette er lige nu kombineret med intentionen om at afkoble USA, Storbritannien, EU, Japan, Sydkorea, Australien fuldstændigt – eftersom det er “demokratiernes” eneste lejr – for fuldstændigt at foranledige et brud med Rusland, hvilket næsten allerede er blevet gennemført fuldstændigt på grund af de brutale sanktioner, men også for at “reducere afhængigheden af Kina”, hvilket er et andet ord for økonomisk opbrud, og for på en eller anden måde at tvinge alle ind i et globalt NATO.

Det har ført til et fuldstændigt tilbageslag som en boomerang, idet udviklingslandene ikke har oplevet meget godt fra “demokratierne”, og de har en tydelig erindring om, hvad kolonialismen gjorde og gør ved dem. De nægtede at blive inddraget i en geopolitisk blokdannelse ...

... Lad mig gentage, hvad angår den bydende nødvendighed af Gandhis filosofi. Vi står over for en utrolig situation, nemlig truslen om en atomkrig, som, hvis den indtræffer, vil føre til menneskehedens udslettelse. Vi er vidner til, at det finansielle system med stigende hastighed bryder sammen i form af hyperinflation. Vi står over for en global sult, og selv Kissinger advarer i en alder af 99 år om den nært forestående tredje verdenskrig. Alligevel må man sige, at han har bidraget

meget til udviklingen af den verden, som den er i dag.

Så derfor har vi lige nu to helt forskellige situationer. Vi har den vestlige verden, som forsøger at forblive en dominerende faktor, og vi har en renæssance for Den alliancefrie Bevægelse, BRICS-landene, Bælte- og Vej-Initiativet, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), Den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og en stor del af det globale syd, som faktisk forsøger at etablere en ny økonomisk verdensorden. De arbejder også meget energisk på et nyt kreditsystem, i lighed med det nye Bretton Woods, som Lyndon LaRouche for mange år siden definerede som den absolut nødvendige løsning. Vi foreslog at undgå den tredje verdenskrig ved at skabe en global international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, hvilket er den samme idé som det Globale Sikkerhedsinitiativ og det Globale Udviklingsinitiativ, som Xi Jinping har foreslået.

Lyndon LaRouche: Optimisme, som respekterer ideer, er baseret på begreber som sandfærdighed og retfærdighed. Hvordan kan vi være sikre på, at et øjeblik med en historisk opdagelse, som vi har oplevet igen, var et gyldigt bidrag på det tidspunkt, hvor opdagelsen blev gjort? Var denne opdagelse et skridt fremad i retning af sandhed for menneskeheden, og vil den stadig blive betragtet som et retfærdigt skridt i generationer efter vores tid? Er den et bidrag til den menneskelige arts magt i og over universet som helhed? Er den et bidrag til menneskehedens evne og impuls til at samarbejde på måder, der medfører nødvendige stigninger i menneskehedens velfærd?

Hvis disse betingelser er blevet opfyldt, er vores indstilling til hele menneskeheden en kærlig anskuelse i den betydning, som Platon tilskriver det græske begreb *agapē*, den samme betydning, som den kristne apostel Paulus fremhæver i kapitel 13 i sit første brev til korinterne. Dette praktiserede syn på menneskeheden i fortid, nutid og fremtid, for så vidt vi erfarer dette perspektiv i os selv, er grundlaget for historisk optimisme med hensyn til menneskeheden i

almindelighed, såvel som for vores egen eksistens.

Hvad sker der så, hvis vi fjerner denne kvalitet af optimisme – som positivisterne og eksistentialisterne gør? Hvad sker der, hvis vi anvender Hobbes', Lockes, Nietzsches eller Heideggers patologiske pessimisme? Hvad hvis vi indfører Immanuel Kants benægtelse af eksistensen af en sandhed, som bl.a. eksistentialisterne Jaspers, Arendt og Heidegger gør det? Hvad hvis vi opnår dette ved at fjerne sandhedsprincipperne fra undervisningen og i stedet erstatte sandheden med den moralske relativisme i form af "følelsernes sensitivitet" eller blot den angiveligt "demokratiske" autoritet for alle forskellige meninger? Resultatet af en sådan udryddelse af optimismens fundament er at omdanne børn til teenagere og voksne bæster. Det har været den samlede virkning af de sidste to generationers systemiske demoralisering af vores uddannelsessystemer. Hvis yderligere en generation fortsætter i samme retning, vil det mindst garantere en midlertidig udryddelse af alt det, vi med rimelighed kan beskrive som "civiliseret liv".

Foto: Flashing Moment, Pexels

Livestream: En hyldest i anledning af 75-årsdagen for Indiens uafhængighed

Den 17. august 2022, EIRNS: Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af det internationale Schiller Institut, vil afholde en særlig online-præsentation til fejring af 75-årsdagen for

Indiens uafhængighed, lørdag den 20. august. Sammen med Helga Zepp-LaRouche vil Sam Pitroda, en innovatør, iværksætter og politiker, være til stede. Han har været minister og rådgiver for syv indiske premierministre i årenes løb.

Denne præsentation vil fremføre Schiller Instituttets forslag om at skabe en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som afviser den evindelige krigsførelse fra "Global NATO". Zepp-LaRouche har længe diskuteret denne tilgang, bl.a. i "Gandhis vision for et nyt paradigme i internationale relationer, et verdenssundhedssystem og direkte ikke-voldelige aktioner i tider præget af socialt sammenbrud", et indlæg på den internationale online-konference hos Association of Asian Scholars on "Revisiting Gandhi": Peace, Justice and Development", den 30.-31. oktober 2020.

Zepp-LaRouches og hendes mands, den afdøde statsmand og økonom Lyndon LaRouche, forhold til Indien udgjorde en afgørende indflydelse i dannelsen af Schiller Instituttet. Lyndon LaRouche beskrev i sit vidneudsagn til en international domstol bestående af lovgivere, juridiske eksperter, diplomater og borgerrettighedsledere, der gennemførte uafhængige høringer for at undersøge fejl og forsømmelser i USA's justitsministerium, hvorledes han indledte sin politiske karriere.

En række af disse studerende, som deltog i [mine] forelæsninger, blev tilknyttet mig, og ud af denne tilknytning opstod en spirende politisk organisation, i lige så høj grad en filosofisk, som en politisk organisation. Vores væsentligste engagement var forhold vedrørende Den tredje Verden og relaterede emner – det vil sige, at økonomisk retfærdighed for det, som betegnes Den tredje Verden, er afgørende for et retfærdigt samfund for alle nationer. Jeg blev særlig knyttet til denne sag under min militærtjeneste i Indien, hvor jeg erfarede, hvad kolonialisme forårsager hos folk... og at hvis vi tillod de omstændigheder, som jeg så herske i Den tredje Verden, ville vi påføre os selv en slags

katastrofe, enten krig eller noget tilsvarende. Og det udgjorde i bund og grund vort engagement som organisation.

– Lyndon LaRouche, tale i 1995:

Den 6. august bragte The Hindu, en stor indisk avis, en artikel med titlen “Schiller Institute Calls for New Bretton Woods to End War, Economic Crisis”, illustreret med et prominent fotografi af et møde i 2001 mellem hr. og fru LaRouche og den daværende indiske præsident K.R. Narayanan i præsidentens kontor.

Zepp-LaRouche og Schiller-instituttet arrangerer en weekend-konference den 10.-11. september, hvor Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag fejres, og hvor man kræver, at en videnskabelig og kulturel dialog mellem Indien, USA, Rusland og Kina erstatter den fremdrift mod krig, som i øjeblikket dominerer i verden, og at det spirituelle civiliserede standpunkt i Gandhis vision om et nyt paradigme i internationale relationer gennem sådanne konferencer bliver et middel til fred gennem økonomisk udvikling på verdensplan.

Zepp-LaRouche vil endvidere bekendtgøre den første offentliggørelse nogensinde af et “Indien-essay” fra januar 1985 af LaRouche, “The Implications of Tilak’s Theses for the Scientific Potential of India Today”, som snart vil blive tilgængelig gennem Executive Intelligence Review. Andre LaRouche-dokumenter om Indien omfatter “A Fifty-Year Development Policy for the Indian-Pacific Ocean Basin” og “The Present Scientific Implications of Vedic Calendars from the Standpoint of Kepler and Circles of Gauss”.

Deltag i mødet med Helga Zepp-LaRouche og Sam Pitroda for at debattere!

Udvalgt billede: Studio Art Smile, Pexels

At vende tilbage til gerningsstedet

Den 15. august 2022 (EIRNS) – I dag er det den 15. august 2022, 51-årsdagen for århundredets forbrydelse, hvor en ulykkelig præsident Richard Nixon blev tilskyndet af sine kontrollanter fra Wall Street og City of London, til at kassere efterkrigstidens Bretton Woods-ordning. Denne forbrydelse indvarslede de flydende valutakursers æra og den folkemorderiske frihandel og globalisering, og den markerede påbegyndelsen af Glass-Steagalls endeligt og åbnede sluserne for den uhæmmede spekulation, som nu har kastet verden ud i en systemisk sammenbrudskrise.

Den eneste person, der betegnede denne forbrydelse for hvad den virkelig var, endog samtidig med at den blev begået, var Lyndon LaRouche, hvis 100-års fødselsdag vi fejrer den 8. september, med en stor international konference i Schiller Instituttet den 10.-11. september. LaRouche fordømte ikke blot forbrydelsen, men han udarbejdede også politiske løsninger til at afhjælpe skadevirkningerne, gennem et halvt århundredes uddannelse og organisering på verdensplan.

Oven på denne århundredets forbrydelse, begik det britisk ledede finansielle etablissement derefter en anden forbrydelse for at sikre, at den første ikke blev udbedret: Justitsmordet på Lyndon LaRouche i 1988, som sendte ham i fængsel i fem år for forbrydelser, han aldrig havde begået, og forsøget på at tilsmudse hans navn og ideer for evigt, for at gøre ham til en politisk "urørlig".

Men nu er der desperat brug for netop dette navn og disse idéer for at løse den globale økonomiske og strategiske krise,

som eskalerer på alle fronter, og folk søger svarene i LaRouches idéer og hans bevægelse. Den fysiske økonomi i Vesten er ved at styrte i grus, efterhånden som en fuldstændig afkobling af Kina, Rusland og andre lande drives uhæmmet fremad. Farlige provokationer fortsætter mod Kina for at forsøge at rulle den ét Kina-politik tilbage, som i årtier har været fundamentet for strategisk stabilitet med verdens mest folkerige nation. NATO fører aktivt krig mod Rusland og bruger Ukraine som sin stedfortræder, hvilket nu omfatter trusler om at angribe Krim og sprænge broen i Kertj-strædet i luften. Endelig, FBI-razziaen mod tidligere præsident Donald Trumps bopæl, som afslører en skamløs anvendelse af det "permanente bureaukrati" i justitsministeriet og FBI – hvis fortilfælde blev indført med razziaen i 1986 mod LaRouches bopæl og kontorer af 400 bevæbnede FBI- og øvrige politibetjente – til at blive brugt mod enhver reel eller potentiel modstand mod bankejernes fascistiske politik for "finansielt regimeskifte".

Det er på høje tid at afstraffe gerningsmændene til begge århundredets forbrydelser: Rens LaRouches navn!

Selv Kissinger advarer om atomkrig, men hans geopolitiske "magtbalance" forårsagede krisen

Den 14. aug. (EIRNS) – "Vi står på tærsklen til krig med Rusland og Kina over forhold, som vi delvist har skabt, uden nogen idé om hvordan dette vil slutte, eller hvad det skal føre til." Dette er Henry Kissingers ord i et interview med

Wall Street Journal, som blev offentliggjort den 12. august. Avisen konstaterer: "Hr. Kissinger har forstået diplomatiet, som en balancegang mellem stormagter, der overskygges af muligheden for en atomkatastrofe. Det apokalyptiske potentiale i moderne våbentechnologi gør efter hans mening opretholdelsen af en ligevægt mellem fjendtlige magter, hvor ubehagelig den end måtte være, til en tvingende nødvendighed i internationale relationer."

Når Kissinger advarer om, at vi står på randen af et atomart ragnarok, må vi tage det alvorligt. Men det skal understreges, at det er Kissingers syn på en "magtbalance" – britisk imperial geopolitik – som har bragt verden til dette kritiske punkt, som Helga Zepp-LaRouche tidligere har advaret om, er det største faremoment for civilisationen som helhed i den samlede historie.

Da Lyndon LaRouche overbeviste præsident Ronald Reagan om at foreslå Sovjetunionen, at videnskabsfolk fra disse to supermagter skulle mødes for at finde en måde at anvende nye fysiske principper – partikelstråler, laserteknologi – til at skabe en rumbaseret anti-missil-forsvarskapacitet, for at "gøre atomvåben impotente og overflødige", som Reagan udtrykte det, var den underliggende hensigt med LaRouches forslag at afskaffe begrebet om "magtbalance". Imperiets grundlæggende princip, lige fra Cæsars tid til det Britiske Imperium i dag, er "del og hersk". Såfremt USA ikke var blevet sat op imod Rusland og Kina efter Anden Verdenskrig, hvis FDR's hensigt om at disse tre stormagter skulle samarbejde, ikke kun i FN's Sikkerhedsråd, men også i en proces, hvor kolonialismen blev bragt til ophør og de tidligere kolonier blev udviklet til moderne agroindustrielle nationer, så ville de sidste 75 år have været præget af globalt samarbejde og omfattende fremskridt, i stedet for endeløse krige. Samarbejdet mellem USA og Sovjetunionen i verdensrummet er et eksempel på, hvad der "kunne have været" på Jorden, hvis ikke det var lykkedes briterne at trække USA ind i Den kolde Krig, Churchills

“jerntæppe”.

Kissinger opfordrer til en “slags magtbalance med en accept af legitimiteten af til tider modsatrettede værdier”. For hvis man har den opfattelse, at det endelige resultat af ens indsats nødvendigvis skal være at påtvinge egne værdier, så tror jeg ikke, at ligevægt er mulig.” Ganske rigtigt – krigspartiets vedvarende lovsang om “vores vestlige værdier” er et bevis på, at de ikke ønsker fred, især fordi degenerationen af “vores vestlige værdier” bekræfter det, der påpeges af Sergej Lavrov, nemlig at nutidens “værdier” i Vesten ikke er i overensstemmelse med de tidligere generationer af amerikaneres værdier.

Men der er en årsag til, at Henry Kissinger var en erklæret fjende af Lyndon LaRouche og konspirerede med FBI for at ødelægge ham. Han pralede i sin famøse tale den 10. maj 1982 ved Chatham House/Royal Institute of International Affairs i London: “I min daværende inkarnation i Det Hvide Hus, holdt jeg det britiske udenrigsministerium bedre informeret og tættere involveret, end jeg gjorde med det amerikanske udenrigsministerium.” Hans loyalitet knytter sig til det britiske geopolitiske system, ikke til det amerikanske system, som John Quincy Adams formulerede det, at Amerika “går ikke udenlands på jagt efter monstre at ødelægge”. Kissinger har været en af de førende initiativtagere til alle de neokoloniale krige, som USA har ført på vegne af det Britiske Imperium, fra Vietnam til Irak. Han vidste, at USA’s militær kunne lægge disse lande øde, hvilket de også gjorde, selv om USA tabte hver eneste af dem. Det var ikke hensigten at opnå sejre, men derimod at ødelægge dem, at affolke dem på malthusiansk vis og gøre dem økonomisk underdanige. Krigene nåede naturligvis aldrig frem til USA’s kyster.

Men Rusland og Kina er en anden historie. Hvis der kommer en krig, vil den være atomar, og den vil tilintetgøre både USA og resten af verden. Hverken en geopolitisk magtbalance eller gensidigt sikret ødelæggelse (MAD) vil forhindre en sådan

krig. Udelukkende en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, en ny Bretton Woods-aftale mellem samtlige nationer til erstatning for det bankerotte dollarbaserede system, kan forhindre den fremadskridende nye mørke tidsalder eller endog tilintetgørelse. Situationen er faretruende, men det er også et øjeblik med muligheder, da folk i stigende grad erkender faren og søger efter løsninger. En fremtid, som værner om alle nationers og alle menneskers værdighed, er både nødvendig og mulig.

Hvis du ikke allerede har gjort det, så meld dig ind i Schiller Instituttet, abonnér på EIR og underskriv opfordringen om et ad hoc-udvalg for et nyt Bretton Woods-system.

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche: “VI KAN IKKE ACCEPTERE BEGRÆNSNINGER AF YTRINGSFRIHEDEN”

Den 11. august 2022

“VI KAN IKKE ACCEPTERE BEGRÆNSNINGER AF YTRINGSFRIHEDEN”

Helga Zepp-LaRouche åbnede sin webcast i dag med en lidenskabelig appel til borgerne om at slutte sig til hende i en kampagne for at ændre de fortællinger, som de vestlige

regeringer og deres åbenlyse censur fremfører, og som er beregnet til at beskytte deres kollapsende system. Uoverensstemmelsen mellem det som folk ønsker, og det som regeringerne gør, peger i retning af et intenst efterår, især i Europa, da de europæiske regeringer begår økonomisk selvmord under pres fra USA, Storbritannien og NATO, ved at fortsætte krigen mod Rusland og bevæge sig i retning af at afkoble deres økonomier fra Rusland og Kina.

Størstedelen af resten af verden bevæger sig i en anden retning, nemlig i retning af økonomisk samarbejde. Denne nye retning er blevet formet af hendes afdøde mand, Lyndon LaRouches, livslange virke. Det er derfor ikke overraskende at observere, at kampagnen for at stoppe enhver bestræbelse for overvejelser blandt nationer, der føres af det ukrainske "Center for bekæmpelse af Misinformation", har været rettet mod hende og Schiller Instituttet, såvel som dets samarbejdspartnere. Hun opfordrede seerne til at tilslutte sig vores mobilisering mod en sådan censur og til at støtte Schiller Instituttets kampagne for et nyt Bretton Woods og en ny sikkerhedsarkitektur.

Lysene slukkes: Britisk politik fører til en ny mørk tidsalder – bogstaveligt talt

Den 10. august 2022 (EIRNS) – Beskyld ikke det britiske folk for den onde politik, der udgår fra City of London og Wall Street. De står nu også over for en lang vinter med mørke og sult, fordi det systemiske sammenbrud i det spekulative transatlantiske finanssystem har udløst en voldsom fysisk-

økonomisk nedsmeltning af verdens energi-, fødevare-, medicin- og jobmarkeder.

De britiske borgere vil fra januar næste år stå over for energiregninger, der er mere end dobbelt så høje som deres nuværende regninger, ifølge nye skøn fra analysefirmaet Cornwall. Ved årets udgang vil mellem en tredjedel og halvdelen af alle britiske husstande blive udsat for "brændselsfattigdom", hvilket betyder, at deres indkomst efter at have betalt for energi, vil falde under fattigdomsgrænsen. Det er 35 millioner mennesker i 13 millioner husstande, ifølge Storbritanniens tidligere premierminister Gordon Brown.

Dette er ikke et "objektivt problem", som ligger udenfor vores regerings indflydelse. Sammenbruddet bliver bevidst næret af Vestens selvmordspolitik, hvor man ved hjælp af sanktioner forsøger at gennemtvinge en total økonomisk afkobling, i første omgang af Rusland og nu af Kina – en afkobling, som med succes fremskynder processen med afindustrialisering og affolkning i Vesten som sådan! Hver dag er der en ny, sadistisk stramning af skruerne, som f.eks. Ukraines meddelelse tidligere på ugen om, at landet suspenderede strømmen af russisk olie gennem den sydlige linje af Druzhba-rørledningen, som transporterer russisk olie gennem Ukraine til Slovakiet, Ungarn og Tjekkiet. Årsagen? Rusland får ikke mulighed for at betale transitafgifterne til Ukraine, på grund af den sanktionsmæssige spændetrøje, der er pålagt deres banker.

Uden en LaRouche-lignende konkursbehandling af hele dette døende system, vil faren for en atomar konfrontation mellem USA og Rusland, samt USA og Kina, fortsætte med at vokse. Som den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonov, i kommentarer til pressen tidligere på ugen, advarede om, er USA i stigende grad, ved at blive "trukket ind i konflikten [i Ukraine] og nærmere en farlig linje i konfrontationen med Den Russiske Føderation". Vi ignorerer sådanne klare advarsler på eget ansvar.

På samme måde, vil der uden en LaRouche-lignende udrensning af bankernes nazi-agtige permanente bureaukrati i Justitsministeriet – som må begynde med en fuldstændig rensning af Lyndon LaRouches navn – stadig blive begået justitsmord, som den nylige razzia mod tidligere præsident Donald Trumps residens Mar-a-Lago. Bankfolkene og deres lejemordere vil fortsat forsøge at diktere, hvem der får lov til at være kandidat, og hvem der ikke får lov til det, ligesom USA har forsøgt at gøre rundt omkring i verden siden FDR's død. Heri ligger en del af den strategiske betydning af LaRouches uafhængige kandidat Diane Sares kampagne til senatorposten i New York – en kandidat, der udtrykkeligt {ikke} er på Wall Streets godkendte liste!

Amerikanerne skal genvinde retten til roligt og eftertænksomt at overveje, beslutte den rigtige indenlandske og internationale politik og til derefter at gennemføre den. Vi må kræve vores ret til at gøre dette med andre suveræne nationer, begyndende med Kina og Rusland, men dernæst ned til de mindste, fattigste eller mindst magtfulde lande på kloden.

“Verden er kommet til en skillevej i den moderne historie. Hvis verden skulle fortsætte ad den vej, som min regering og nogle andre i øjeblikket vælger, vil civilisationen, i op til en generation eller mere, blive kastet ud i en global mørk tidsalder, som kan sammenlignes med den, der ramte Europa for omkring syv hundrede og halvtreds år siden. Vi må ikke lade som om faren ikke eksisterer, men vi må samtidig forpligte os til det håbefulde alternativ, som forstandige regeringer anbefaler. Derfor vil jeg tale åbenhjertigt, men også optimistisk...”

Det var de indledende ord, som den berømte amerikanske økonom og statsmand Lyndon H. LaRouche udtalte den 1. juni 2002 – for to årtier siden – på Zayed-centret for koordinering og Opfølgning i Abu Dhabi, i De forenede arabiske Emirater. Anledningen var LaRouches åbningstale til en konference om “Mellemøsten ved en strategisk Korsvej”. På talerstolen sammen

med LaRouche var De forenede arabiske Emiraters olieminister Obeid Bin Saif Al Nasser og den tidligere irakiske olieminister Essam Abdul-Aziz Al Galabi. Til stede var også De forenede arabiske Emiraters udenrigsminister.

“Uanset hvordan USA’s politik tilsyneladende ser ud i øjeblikket”, fortsatte LaRouche, “vil virkeligheden i den nuværende økonomiske verdenskrise, sandsynligvis fremtvinge nogle gennemgribende ændringer i USA’s politik og tænkning i den nærmeste fremtid. Der er intet håb om USA’s økonomiske genoplivning fra den nuværende økonomiske verdenskrise uden netop et sådant samarbejde om den landtransportbaserede udvikling af de eurasiske og afrikanske kontinenter som helhed....

“Hvis nationerne ikke er villige til at etablere de institutionelle forudsætninger for varig fred, herunder væsentlige økonomiske forudsætninger, så vil civilisationens umiddelbare fremtid overalt være nærmest håbløs. Det ville være bedre at gå i redningsflåden. Det første skridt er omsider at erkende den enkle kendsgerning, at skibet, det krigshærgede nuværende finansielle-monetære verdenssystem, er ved at synke uhjælpeligt. Så vil regeringerne og de øvrige parter måske tage de rigtige tiltag i retning af fred og velstand, redningsflåden.”
(https://larouchepub.com/pr_lar/2002/020602_zayed_speech.html)

Forsvar din ret til at foretage overvejelser, hvis

du ønsker at forhindre verdenskrig

Den 9. august 2022 (EIRNS) – “Det globale NATO” gør sig store anstrengelser i sin kampagne for at kontrollere “fortællingen” på verdensplan. Ingen mening, der ikke er den officielle “fortælling”, er længere tilladt; der trues med handling mod dem, der vil overtræde disse ordrer. Dette er krigsforberedende foranstaltninger, advarede Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, i dag. De må overvindes.

Gennemgå følgende elementer af verdensbilledet:

Center for modvirkning af Desinformation i Ukraine, der er oprettet og ledet af NATO, USA, EU og Storbritannien, insisterer på, at mere end 70 fremtrædende forskere, militære officerer, politiske ledere og journalister fra mange lande rundt om i verden skal stilles for retten som “krigsforbrydere”, “russiske propagandister”. Deres forbrydelse? At foreslå dialog og en fredelig løsning på krigen mellem Ukraine og Rusland. Alligevel har ingen vestlige regeringer til dato protesteret. Rusland er “vores fjende”, og ingen har lov til at ytre noget andet.

Derefter flyver formand for Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi, til Taiwan i en åbenlys provokation, som udløste det tilsigtede resultat: forberedelser til en konflikt mellem USA og Kina. De herskende eliter i USA og Europa optrapper anti-Kina-propagandaen, samtidig med at de udsender undersøgelser og lovforslag om “afkobling” af de vestlige økonomier fra Kina. Afkoblingen fra Rusland har bragt økonomisk kaos til mange dele af verden, Europa indbefattet, men dagens kaos og sparepolitik vil ligne en skovtur sammenlignet med konsekvenserne af en afkobling fra Kina. Det er en vanvittig politik, men Kina er “vores fjende”, får vi at vide.

Embedsmænd fra USA's udenrigsministerium og det britiske udenrigsministerium fortsætter med at rejse rundt i verden og instruere nationerne i, at Rusland og Kina er trusler mod "det internationale system", og at alle nationer må stå sammen over for dem. Udenrigsminister Tony Blinken, der i øjeblikket er på en rundrejse til tre lande i Afrika for at overbringe dette budskab, havde mandag den frækhed, iført en from mine, at fortælle sine sydafrikanske værter, at de afrikanske nationer må gå sammen om at bryde med Rusland og Kina, fordi de ikke kan "tillade, at et stort land tyranniserer et mindre land, at det simpelthen invaderer det og tager dets territorium".

Vietnam? Afghanistan? Irak? Libyen? Syrien?

Nu har FBI gennemført en razzia uden fortilfælde i en tidligere amerikansk præsidents hjem, hvor hans papirer og pengeskab er blevet ransaget. Hvad er Donald Trumps forbrydelse, som forårsagede denne aktion? At han muligvis stiller op til præsidentvalget i 2024, og "kunne vinde!" Fire dage forinden offentliggjorde Londons The Guardian en indtrængende opfordring til justitsministeriet om, i hast at anklage og dømme Trump. "Målet skal være at tilvejebringe en domfældelse inden november 2024 og under alle omstændigheder senest den 20. januar 2025, hvor den næste præsidentperiode påbegyndes."

Dette er ikke et anliggende vedrørende Donald Trump. Dette er et budskab til amerikanerne om, at vores ret til at vælge egne kandidater og deltage i en åben valgdebat, betragtes som en hindring for Global NATO's hensigt om at etablere sig selv som en verdensregering via global krig. Det er det samme som den ukrainske sortliste; ingen andre meninger, ingen overvejelser, ingen søgen efter sandhed er tilladt.

Oprettelsen af denne "fascisme med et demokratisk ansigt" indledtes med sigtelsen, mediernes heksejagt, domfældelsen og fængslingen af den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche i 1980'erne. LaRouche lod sig ikke skræmme, men kæmpede for

amerikanernes ret til at have en mening og til at foretage overvejelser. På den ekstraordinære todages-tribunal, der blev afholdt med ledere af den amerikanske borgerrettighedsbevægelse og andre i august 1995 om hans sag og adskillige andre, advarede LaRouche om, at der ikke kunne blive nogen retfærdighed og demokrati i USA, før der blev ryddet op i det permanente bureaukrati:

“Vi har et justitsministerium, der efter min vurdering er ude af kontrol, og hvor råddenskabene ikke så meget ligger i de udpegede, som i det permanente bureaukrati. Vi har en permanent sygdom i det permanente bureaukrati i en del af vores regering... Der er altid et agentur inden for Justitsministeriet, som arbejder på kontrakt, som en lejemorder, når en person med de rigtige legitimationsoplysninger og adgangskoder kommer ind og siger: “Vi vil have fat i denne gruppe mennesker”, eller “vi vil have fat i denne person”.... Så længe vi ikke fjerner det rådne, permanente bureaukrati fra vores regeringssystem, som optræder som lejemordere, der bruger retssystemets autoritet til at udøve likvideringer, er dette land ikke frit, og ingen i det er frie.”

[https://larouchepub.com/eiw/public/1995/eirv22n40-19951006/eirv22n40-19951006_024-justice_department_misconduct_ai.pdf]

Det er det apparat, som nu bliver indsat mod alle amerikanere, og som Trump ikke formåede at sanere. Den mest effektive enkeltstående foranstaltning, han kunne have truffet som præsident for at afhjælpe dette onde, ville have været at frikende Lyndon LaRouche (i stedet for at benåde Steve Bannon), for at åbne sluserne for både at afvikle det fascistiske permanente bureaukrati i justitsministeriet og andre steder i regeringen, og vigtigst af alt for at fremme overvejelser omkring LaRouches programmæssige politiske alternativer til den nuværende glidebane mod malthusiansk folkedrab og verdenskrig.

Nu er det tid til at anvende “LaRouche-kortet” til at bryde

fremstormen mod krig! Det finansielle etablissement på Wall Street og i London har sat deres krigshunde i bevægelse mod Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttet, LaRouche-partiets kandidat Diane Sare, alle dem, der har sluttet sig til os for at drøfte disse spørgsmål på Schiller Instituttets konferencer, og alle uafhængige stemmer overhovedet, fordi de mere end noget andet frygter fornuftens og overvejelsens magt, som Lyndon LaRouche udløste med sit arbejde rundt om i verden.

Indiske medier bryder mørklægningen af Schiller Instituttet og LaRouche-løsningen på verdenskrisen

Den 6. august, 2022 (EIRNS) – The Hindu, en af Indiens "historisk ledende aviser", den næststørste engelsksprogede avis i landet, som er blevet publiceret dagligt siden 1889, rapporterede i dag om Schiller Instituttets strategi til sikring af global fred og udvikling, og hvordan denne er vokset ud af årtiers organisering af Lyndon og Helga LaRouche, herunder deres mange tilknytninger til selve Indien.

Overskriften på Kallol Bhattacharjees rapport om hans interview med Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, opsummerer denne strategi: "Schiller Instituttet opfordrer til et nyt Bretton Woods for at afslutte krig og økonomisk krise".

Det ledsagende fotografi af de to LaRouche'er i selskab med den indiske præsident, Kocheril Raman Narayanan, som blev taget da de mødtes i december 2001 på hans officielle

residens, Rashtrapati Bhavan, vækker yderligere opmærksomhed hos enhver læser af The Hindu.

Artiklen blev indledt: "Den globale tænketank Schiller Instituttet, som for nylig kom i overskrifterne for at organisere en international konference om krigen i Ukraine og den økonomiske krise, blev formet af ideer fra den afdøde amerikanske økonom Lyndon LaRouche, som var vidne til det offentlige blodbad i 1946 i Kolkata, forklarede fru Helga LaRouche, som stiftede instituttet i 1984. I et telefoninterview med The Hindu oplyste fru LaRouche, at hendes afdøde mand tjente som amerikansk soldat i Kina-Indien-Myanmar-området under Anden Verdenskrig, og at hans ideer til bekæmpelse af den britiske imperialisme blev formet på det tidspunkt og gennem interaktioner med en lang række indiske ledere, herunder premierminister Indira Gandhi."

Interviewet gav et bredt indblik i den kamp for den nye internationale økonomiske orden, som Lyndon og Helga LaRouche havde kæmpet for fra tiden efter "Nixon-chokket" imod dollaren i 1971 og frem til i dag, hvor det neoliberale system står over for "blow out", sammenbrud, og truslen om at de "interventionistiske krige", som begyndte med Bush, nu kan medføre en global krig. Bhattacharjee efterlod sine læsere med denne sidste advarsel fra Helga: "Hvis vi ikke får USA og Europa ind på et nyt spor, hen imod et nyt system [New Bretton Woods], bliver krigsfaren blot forværret." (<https://www.thehindu.com/news/national/schiller-institute-calls-for-new-bretton-woods-to-end-war-economic-crisis/article65733943.ece>)

Interviewet udgør et større brud på det "Globale NATO's"-fortælling om krig og økonomisk politik i en af de fire stormagter, som Lyndon LaRouche hævdede ville have styrke til, hvis de forenede sig, at skabe det Nye Bretton Woods, der skal erstatte det døende, oligarkiske system.

Ironisk nok kom interviewet i stand på grund af det globale

NATO's desperate træk med at anvende sit redskab, det ukrainske nationale sikkerheds- og forsvarsråds Center for Countering Disinformation (CCD), til at angribe Schiller Instituttet, Zepp-LaRouche personligt og andre fremtrædende internationale personligheder, der ikke bekræfter "fortællingen" om NATO's krigspolitik vedrørende Ukraine. Tre af de personer, der er nævnt på den ukrainske sortliste, er prominente indere, herunder formanden for Indiens nationale sikkerhedsråd, P.S. Raghavan, en omstændighed, som er blevet offentliggjort af forskellige indiske medier, herunder The Hindu.

Det globale NATO's "tankepoliti" er ved at give bagslag. The Hindu rapporterede i en separat artikel, at forbindelserne mellem Indien og Ukraine kunne blive påvirket af landets trusler om at indføre sanktioner mod dem, som det udpeger som "russiske propagandister". Formand for Folketingets Udenrigsudvalg, Bertel Haarder, har på vegne af udvalgsmedlem Marie Krarup sendt et brev til den danske udenrigsminister, Jeppe Kofod, hvori han formelt rejser spørgsmål om den ukrainske regerings målrettede udpegning af tre danske eksperter. Scott Ritter, en anden af de personer, der står på CCD's sortliste, har med stor ihærdighed sat spørgsmålet på den amerikanske politiske dagsorden, og har peget på de forfatningsmæssige spørgsmål som opstår, idet senator Rand Paul og LaRouche-kandidaten Diane Sare, der kæmper om flertalsleder i Senatet, Chuck Schumers, taburet, står på den samme sortliste.

Flere røster må lyde! Hindu-reporteren gjorde blot det, som ærlige journalister plejede at gøre som en selvfølge: Når en betydningsfuld skandale brød ud, ringede de til kilden for at finde ud af, hvad der var på færde, hvad det drejede sig om, og så offentliggjorde de historien, påpegede Zepp-LaRouche i dag.

Zepp-LaRouche gik lige til sagen: Uden et nyt Bretton Woods er vi på vej mod en atomkrig. Folk i Europa og USA insisterer på,

at "vi ikke har magten til at gøre dette, at ændre systemet!" Men Kina og Rusland gør det!

Lyndon LaRouche tog det samme kritiske spørgsmål op – "magten til at gøre dette" – i en tale den 11. juni 2002 på en konference, sponsoreret for ham af Alumni Association of the Superior War College (ADESG) i Brasilien og Executive Intelligence Review i São Paulo, Brasilien. LaRouches emne var: "Den globale systemiske krise og frihandelens ophør". Han argumenterede:

"Vi er nu nået til et punkt, hvor de eksisterende definitioner, aksiomer og postulater i det system, som i stigende grad har styret hele verden i de sidste 35 år, nu har vist sig at være en katastrofal fiasko....

"Hvad er løsningen? ... problemet i dag er benægtelse. Folk er bange. De er bange for magten. De er bange for IMF's magt. De er bange for USA's magt. Og derfor siger de, at vi er nødt til at spille efter de generelt accepterede regler blandt IMF's nationer og USA's regler. Når man forsøger at løse et problem, siger man derfor: "Vi er nødt til at finde en løsning inden for rammerne af reglerne! Man kan ikke overtræde reglerne. Du er nødt til at finde et alternativ inden for reglerne". Men hvad jeg har antydnet til jer er, at der ikke findes nogen løsninger i overensstemmelse med reglerne!...

"Vi befinder os i en dekadent kultur, et dekadent system, som er ved at ødelægge os! Og vi vil ikke finde løsninger i et system, som har vist, at systemets definitioner, aksiomer og postulater garanterer ødelæggelse! Men folk siger: "Men man er nødt til at følge reglerne! Men hvad er reglerne? Reglerne er netop de aksiomer, definitioner og postulater, som har ødelagt os!

"Hvorfor kan vi ikke ændre reglerne? Er vi ikke mennesker? Repræsenterer vi ikke nationer, der har – læs ... det første kapitel i 1. Mosebog: Er mand og kvinde ikke skabt ligeværdigt

i Universets Skabers billede og udstyret med disse kræfter? Har vi ikke mere end nogen anden på denne planet beføjelse til at ændre reglerne? Vi har magten. Det er det, som suverænitet betyder. Suverænitet betyder bemyndigelsen til at lave de regler, ved hjælp af hvilke vi kan overleve. Det betyder ikke, at vi kan lave alle de regler, vi har lyst til. Det betyder, at vi skal have ansvar og kompetence; men vi har ret til at beslutte.

“Den amerikanske forfatning indeholder faktisk to principper. Det ene er suverænitet. USA’s præsident ... har i henhold til vores forfatning ansvaret for at forsvare USA’s suverænitet... Hans anden forpligtelse ... er at forsvare og fremme de nuværende og kommende generationers generelle velfærd. Alt andet i forfatningen er relativt ligegyldigt, sammenlignet med disse to ting i forfatningens indledende tekst, disse to principper.

“Jeg er sikker på, at det er den samme lov i Brasilien, alle patrioters sind og samvittighed. Regeringen skal tage ansvaret, for forsvaret af nationens suverænitet og for fremme af befolkningens generelle velfærd, for de nuværende og fremtidige generationer. Og når regeringerne overvejer, som USA og Brasilien burde overveje det, og som Argentina burde overveje det: Er ansvaret så ikke at nå frem til en rationel vurdering af det, som Gud ønskede, at vi skulle opdage, ved hjælp af de fornuftige åndsevner, som vi er udstyret med? Og ud fra de erfaringer, vi har? Og så at udarbejde de regler, som erstatter de regler, som har svigtet.”
(https://larouchepub.com/eiw/public/2002/eirv29n28-20020726/eirv29n28-20020726_018-the_global_systemic_crisis_and_t-lar.pdf)

Fra Radio 24/7: "Dansk historiker sortlistet af Ukraine"

København den 5 august, 2022

Her er omtale af Ukraines sortliste i udsendelse som blev bragt i Radio 24/7 den 3.august, 2022

Beskrivelse af episode:

"Dansk historiker bliver sortlistet af Ukraine for at sprede russisk propaganda. Det er en naturlig udvikling i den informationskrig, der udkæmpes mellem de to lande, lyder det fra ekspert.

(00:01) Historiker og tidligere Ruslandkorrespondent Jens Jørgen Nielsen bliver beskyldt for at sprede russisk propaganda, derfor er han nu havnet på en sort liste.

(13:03) Ukraines sortliste er en forventelig del af den informationskrig, der (også) udkæmpes mellem Ukraine og Rusland, siger Søren Liborius, chefkonsulent ved EU's fælles udenrigstjeneste"

Vanvittigt

amerikansk

lederskab i tværpolitisk kamp for global krig

Den 4. august (EIRNS) – Det fuldstændige vanvid hos den amerikanske ledelse, Biden-administrationen såvel som både republikanerne og demokraterne i Kongressen, samt deres britiske imperialistiske dukkeførere, udstilles til fulde i hele verden – og verden er med rette skræmt af deres vanvid. Nancy Pelosi-besøget i Taiwan, hvis eneste formål var at fremprovokere et opgør med Kina angående deres suverænitet over Taiwan, har formået at sætte hele det kinesiske militær i kampberedskab. Efter en række øvelser med skarpladt skyts på samtlige fire sider af Taiwan i løbet af de seneste 24 timer, hvor der blev praktiseret en kombineret blokade, angreb til søs og kamptræning til lands og vands, udtalte den kinesiske militære ekspert Song Zhongping til Global Times: “I tilfælde af en fremtidig militær konflikt er det sandsynligt, at de operationelle planer, der i øjeblikket afprøves, vil blive direkte omsat til kampoperationer.”

Udenrigsministrene fra ASEAN-landene, der mødtes i Cambodja onsdag, udsendte en fælles erklæring, hvori de udtrykte deres ekstreme bekymring, med hensyn til de dødbringende følgevirkninger for deres lande af en krig mellem USA og Kina, hvad enten det drejer sig om en økonomisk krig, som den der allerede føres mod Rusland, eller en stedfortræderkrig i Taiwan, som den der nu føres mod Rusland i Ukraine, eller endog en fuldstændig krig mellem USA og Kina, der potentielt kan udløse en atomkrig. I en fælles erklæring fra udenrigsministrene fremgår det, at “den seneste udvikling i det område der grænser op til ASEAN-regionen ... kan destabilisere regionen og i sidste ende føre til fejlvurdering, alvorlige konfrontationer, åbne konflikter og uforudsigelige konsekvenser blandt stormagterne”. De opfordrede til “maksimal tilbageholdenhed” og til at alle

parter "afholder sig fra provokerende handlinger", og tilbød at "spille en konstruktiv rolle med henblik på at fremme en fredelig dialog mellem alle parter".

Vanviddet bliver tilsvarende udvist på den vestlige front, hvor det amerikanske senat stemte 95-1 for at optage Sverige og Finland i NATO, to lande, hvis neutralitet har tjent som et symbol på fred i årtier. Endnu mere vanvittigt var den enstemmige afstemning i Senatet, 100-0, den 28. juli, hvor man opfordrede udenrigsministeriet til at erklære Rusland for en "statssponsor af terror". Er der et medlem af dette ærefulde organ, der er så tåbelig, at han eller hun er uvidende om, hvad hele verden ved og ikke vil glemme – nemlig at USA åbent har bevæbnet og finansieret terrororganisationer i Irak, Libyen og Syrien for at vælte antiterroristiske regeringer, som ikke var nogen trussel mod USA, men som blot nægtede at følge diktater fra det angloamerikanske imperium?

Amnesty International bringer yderligere skam over denne engang så stolte amerikanske republiks institution, ved i dag at fordømme den nazi-inficerede hær i Ukraine, som Senatet gentagne gange har stemt for at bevæbne med tunge våben. Amnesty Internationals rapport dokumenterede i et yderst fordømmende sprogbrug, systematiske krigsforbrydelser begået af de ukrainske styrker, som regelmæssigt "overtræder den humanitære folkeret og bringer civile i fare, idet de gør civile til militære mål". De rapporterer, at "Amnesty Internationals forskere har været vidner til en sådan adfærd adskillige steder", idet de bekræfter disse anklager ved hjælp fra analyser af satellitbilleder.

Senatet har også finansieret ukrainske regeringsoperationer, herunder Center for modvirkning af Desinformation, MI6/CIA-fronten i Kiev, som har udstedt en sortliste mod ledende medlemmer af Schiller Instituttet og andre. Fremtrædende på denne liste var Schillers grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, og LaRouches kandidat til det amerikanske senat fra staten New York, Diane Sare, som er direkte konfronteret med Senatets

flertalsleder, Chuck Schumer.

Scott Ritter, den tidligere efterretningsofficer i marinekorpset og FN-våbeninspektør, som også er udpeget på den ukrainske sortliste, har taget det ekstremt vigtige første skridt for at bryde den massive informationskrig, som har holdt Lyndon LaRouches navn og idéer ude af medierne i de sidste 50 år. Indtil Ritters offentliggørelse af en artikel i Consortium News den 3. august med titlen "Chuck Schumer's War on Free Speech" var der ingen dækning [i USA] af den skandaløse ukrainske sortliste, som havde anerkendt, at 30 af de 78 nævnte prominente personer fra hele verden, som de beskyldte for at være propagandister for Rusland samt "informationsterrorister" og "krigsforbrydere", var medlemmer af Schiller Instituttet eller talere på Schiller Instituttets konferencer. [Der har været artikler om Schiller Instituttets forbindelse i Danmark bl.a. på DR online, Berlingske Tidende, Jyllands-Posten, Nordjyske, m.fl.] Ritter offentliggjorde Diane Sares kampagneplakat og påpegede, at hun overvandt ekstremt besværlige krav, for at komme på stemmesedlen som en uafhængig "LaRouche-kandidat" mod Schumer.

Ritter hæftede sig derefter ved Schumers modbydelige karakter og kriminelle opførsel, idet han finansierer en udenlandsk organisation, som offentliggør falske og nedværdigende beskyldninger mod hans egen modstander, Diane Sare, ved valget i november! Ritter anfører, at Schumer selv engang sagde: "Jeg er stærkt uenig med dem, der går ind for at chikanere folk, hvis de ikke er enige med dig. Ingen bør opfordre til chikane af politiske modstandere. Det er ikke rigtigt. Det er ikke amerikansk." Ritter tilføjer: "Jeg kunne ikke have sagt det bedre – det, Chuck Schumer har gjort ved at bruge amerikanske skatteyderes penge til at angribe sine politiske modstandere, er uamerikansk. Man kan kun håbe, at vælgerne i New York betragter det på samme måde til november."

Helga Zepp-LaRouche noterede sig i denne uge, at som følge af Pelosi-provokationen mod Kina og den åbne opfordring til at

“afkoble” den amerikanske og den kinesiske økonomi, ligesom den amerikanske og den russiske økonomi efterhånden er næsten helt afkoblet, efterlader dette nærmest ingen tilknytning mellem USA og de to vigtigste nationer, som må finde sammen, hvis der skal findes en løsning på det nu hastigt kollapsende vestlige finanssystem. Det faktum, at Rusland og Kina i samarbejde med BRICS og SCO-nationerne er ved at formulere en ny finansiel arkitektur for handel og investeringer uden for den skrumpende dominanssfære af dollaren, er potentielt et skridt i retning af en ny global struktur for alle nationer – men hvis der ikke findes en løsning på de store magters indbyrdes fremmedgørelse, vil de konkurrerende finansielle systemer udelukkende forværre splittelsen og yderligere føre til krig.

Schiller Instituttet er skydeskive for krigsmagere, netop fordi vi foreslår den eneste løsning – en ny Bretton Woods-konference, hvis formål er at samle verden for at skabe den nødvendige nye finansielle og sikkerhedsmæssige arkitektur for alle nationer. Der findes ingen delvise eller lokale løsninger. Stræb derfor for at få underskrifter og støtte til Schiller Instituttets opfordring til et ad hoc-udvalg for et nyt Bretton Woods-system. Når de kommende økonomiske chok rammer det vaklende vestlige finansimperium, skal folk have adgang til denne enestående løsning. Dette er sandhedens øjeblik for menneskeheden.

Taiwan er den seneste gnist;

Hvem vil afmontere bomben?

Den 2. august 2022 (EIRNS) – Situationen er meget værre og den militære trussel meget større, end de fleste antager. Der kræves øjeblikkelig handling for at forhindre et tragisk sammenbrud som udløser atomkrig.

Tirsdag aften, amerikansk tid, kan det fastslås, at selv om Kina ikke skød Nancy Pelosi fly ned, da hun og andre amerikanske lovgivere på tåbelig vis fløj ind i Taipei, er enhver idé om, at denne vanvittige provokation viste Kina, hvem der er chef, er helt ved siden af. Pelosi hævder at bringe en hyldest til demokratiet til et "frit og åbent Indo-Stillehavsområde", men hendes handlinger tjener udelukkende til at bringe befolkningen, freden og økonomien i Taiwan og hele verden i fare.

Beijing har allerede bebudet økonomiske foranstaltninger mod Taiwan og flere dages militærøvelser og træning med skarp ammunition i seks zoner omkring Taiwan. Disse zoner omfatter i høj grad områder, der ville ligge inden for Taiwans territorialfarvand, hvis Taiwan var en selvstændig nation.

I mellemtiden, i et stunt der skulle falde sammen med Pelosis onsdagsmøder i Taipei, skal USA's Senats udenrigsudvalg efter planen drøfte Taiwan Policy Act fra 2022, et katastrofalt stykke lovgivning, der vil øremærke milliarder af dollars til våben, som skal sendes til Taiwan, ophæve kravet om, at disse våben skal være af "defensiv" karakter, opstille betingelser for sanktioner mod Kina og i realiteten fremme Taiwans uafhængighed, ved at pålægge den amerikanske regering at "samarbejde med Taiwans demokratiske regering, som den legitime repræsentant for Taiwans befolkning". Dette er i realiteten en anerkendelse af Taiwans selvstændighed, den rødeste af Kinas røde linjer, og en afstandtagen fra grundlaget for etableringen af diplomatiske forbindelser mellem USA og Kina i 1979. Denne besynderlige provokation

tjener intet meningsfuldt formål og fremmer ingen legitime interesser for USA (eller Taiwans befolkning)!

“Jeg er overbevist om, at den generelle reaktion internationalt og i hvert fald i mit eget land, USA, er en modløshed og en følelse af afmagt og frustration, i takt med at det, der svarer til en tragedie i ægte græsk forstand, udfolder sig”, sagde den tidligere amerikanske ambassadør Chas Freeman, da han blev bedt om at give sin vurdering af verdenssamfundets reaktion på den nuværende krise. “Alle kan se, hvor dette sandsynligvis vil ende. Hovedpersonerne fortsætter ikke desto mindre på samme kurs. Og koret bliver ikke hørt. Så dette er et øjeblik, hvor folk faktisk burde give udtryk for deres indvendinger mod en handle måde, som unødigt risikerer en krig, muligvis en atomkrig.”

Tragedier skyldes ikke, at en leder fejler. De afspejler en civilisations svigt som helhed, en manglende evne til at overvinde de aksiomer der fører samfundet til dets undergang.

Men der er mange mennesker, der er engageret i at undgå denne tragedie! Der findes faktisk en liste over mennesker, som “giver udtryk for deres indvendinger” mod den politik, der gør atomkrig til det endelige resultat, og denne liste er blevet offentliggjort af Ukraines Center for Countering Disinformation, som en samling af det, som dets leder Andrij Shapovalov ved et arrangement, der til dels blev sponsoreret af det amerikanske udenrigsministerium, kaldte “informationsterrorister”, der “bør vide, at de vil skulle stå til ansvar overfor loven som krigsforbrydere”. I toppen af denne fjendeliste står Schiller Instituttet, hvis grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, spiller en enestående rolle i organiseringen af virkemidlerne til at undslippe den nuværende tragedie med krig, økonomisk sammenbrud og “grøn” malthusiansk død.

Slå tilbage mod denne sortliste – der er offentliggjort af de samme kræfter, som bruges til at ofre Ukraine for den store

ære at ødelægge Rusland – ved at dele det fællessvar fra
sneesevis af medlemmer af
“æreslisten”: <https://schillerinstitute.com/blog/2022/07/30/twenty-five-prominent-individuals-denounce-being-targeted-as-putin-agents-by-ukraine-u-s-nato/>

Udvalgt billede: CC0, Pexels

Det “nye Bretton Woods” er modgiften mod destruktion

Den 1. august 2022 (EIRNS) -I skrivende stund taler amerikanske medier og John Kirby, der er koordinator for strategisk kommunikation i Det Nationale Sikkerhedsråd, om sandsynligheden for, at formanden for Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi, der nu er i Singapore på det første stop på sin tur til Indo-Stillehavet, i denne uge vil gennemføre et besøg på Taiwan, der er tænkt som en torn i øjet på Kina. Det kan finde sted den 4. august eller tidligere.

Det er vanvittigt. Provokationen af Kina i forbindelse med Taiwan afspejler den slags farezone for en total krig, som vi nu befinder os i globalt på grund af den bevidste tilskyndelse til at skabe konfliktpunkter, lige fra NATO's globale tiltag mod Rusland til konfrontationer i det indiske Stillehavsområde. Hertil kommer det seneste brændpunkt på Balkan, hvor fjendskabet mellem Kosovo og Serbien bevidst er blevet opildnet til et punkt, hvor der kunne opstå et sammenstød på grund af “problemer”, som f.eks. at Kosovos politi kræver, at de lokale serbere skal udstyres med nye rejsedokumenter.

Årsagen til den bevidste tilskyndelse til spændinger og

konflikter er, at det "vestlige" finansielle system, der er centreret i City of London/Wall Street, er ved at gå i opløsning. Hvis vi ikke får USA og Europa ind på et nyt spor, i retning af et nyt system, bliver krigsfaren kun forstærket. Hvis faren er vedvarende, vil resultatet blive direkte atomar udslettelse eller sammenbrud i et frygteligt kaos, og derefter atomar udslettelse, som muligvis vil blive forsinket, men som helt sikkert vil ske.

Schiller Instituttets formand, Helga Zepp-LaRouche, drøftede denne dynamik i dag og understregede, at "Det nye Bretton Woods er modgiften". Hun noterede sig flere vigtige "gode tiltag", men medmindre vi får dette gennembrud i det transatlantiske samarbejde, kan de gode tiltag ikke blive realiseret.

En positiv meddelelse i dag er, at det første kornskib har forladt Odessa i Ukraine tidligt i morges med kurs mod Istanbul, hvor det vil blive inspiceret og derefter fortsætte til Tripoli i Libanon i henhold til det nye "Sortehavsinitiativ for Korn", som FN, Ukraine, Rusland og Tyrkiet har indgået den 22. juli. {Razoni} transporterer majs, og der er 16 andre skibe i kø for at indskibes. Rusland har sørget for sikker passage.

I Centralasien er der ved at komme konkrete detaljer frem om jernbane- og motorvejsprojekter for regionen, især forbindelsen fra Kina gennem Kirgisistan og ind i Usbekistan. Meget betydningsfulde er de infrastrukturplaner for Afghanistan, der blev annonceret i erklæringen fra Usbekistan, efter at landet var vært for det multinationale møde om Afghanistan, der blev afholdt i Tasjkent den 26.-27. juli. Især blev den transafghanske jernbanekorridor og el-korridoren mellem grænseregionerne drøftet.

Det er alt sammen gode ting, men det afgørende er at tvinge ideen om det nye Bretton Woods- system igennem og samarbejdet om at få det til at fungere. I dette år, 100-året for den

økonomiske statsmand Lyndon H. LaRouche Jr., er det at mindes hans historiske liv ved at studere og gennemføre hans metoder og politik det samme som at kæmpe for at få det nye system realiseret.

Kampen om dette er nu ude i offentligheden. Den ukrainske "fjendeliste" bestående af 78 personer, der fordømmes som propagandister for Rusland, og som blev udsendt den 14. juli af Kiev-regimets agenturer, der er tilknyttet London og det amerikanske udenrigsministerium, omfatter navnene på 30 personer, der har talt på de seneste politiske debatkonferencer i Schiller Instituttet. Af de personer, som hidtil er blevet kontaktet, underskriver næsten alle den fælles erklæring: "Femogtyve fremtrædende personer tager afstand fra, at Ukraine, USA og NATO anklager dem for at være Putin-agenter", som Schiller Instituttet har udsendt den 30. juli. Mange enkeltpersoner udsender også deres egne fordømmende erklæringer, i lighed med Helga Zepp-LaRouche.

Se blot på nogle få af de seneste titler på Schiller Instituttets konferencer, og man får en idé om den igangværende dialogproces, og hvor afslørende og ondskabsfuldt den sortliste fra Ukraine er, der forsøger at tilsmudse og stoppe denne proces og true de involverede personer og Schiller Instituttet. Se "Conferences" på Schiller Instituttets hjemmeside (<https://schillerinstitute.com/>)

18. juni: "Der kan ikke være nogen fred uden en konkursbehandling af det døende transatlantiske finanssystem".

26. maj: "Amerikanske og europæiske militær- og sikkerhedseksperter advarer: Politikernes vanvid truer med atomkrig"

25. maj: “Vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, ikke en styrkelse af geopolitiske blokke”.

9. april: “For at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer”

Den erfarne diplomat Chas Freeman udtalte om Ukraine-sortlisten i et interview med {EIR} og Schiller Instituttet i dag: “Det er et tegn på tidens udvikling. Hvis man ikke har et seriøst argument, må man ty til at tilsmudse dem, der er uenige med en. Det er afskyeligt. Det er en hån mod selve idéerne om ytringsfrihed, som er afgørende for det vestlige demokrati. Og det bør fordømmes.”

Vores bedste måde at imødegå smædelisten på er at fordoble vores indsats for det nye Bretton Woods-system.

Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) udsender advarsel om mulig Pelosi-rejse til Taiwan

Den 31. juli 2022 (EIRNS) – “Det er vores samlede vurdering, at et sådant besøg [til Taiwan] af formanden for Repræsentanternes Hus, Pelosi, vil blive betragtet i det mest alvorlige lys af Kina”, skrev organisationen Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) [Professionelle

militærveteraners efterretninger for Fornuft –red.] i et memorandum den 30. juli til præsident Joe Biden. “Kina ville reagere ganske skarpt, hvilket afspejler den kendsgerning, at det ville betragte et sådant besøg som værende tæt på en eksistentiel trussel, der garanterer en høj risiko for væbnede krigshandlinger.”

Memoet, der er offentliggjort på Antiwar.com, peger på den enorme trussel om at udløse en konfrontation, der er forbundet med Pelosis foreslåede besøg, og forfatterne beskriver, at “formanden synes at føre unilateralt diplomati”, idet hun omgår præsidentembedet. “USA’s militær er ikke i stand til at indgå i en storstilet militær konfrontation med Kina om Taiwan”, vurderer de. “Konsekvenserne af enhver fejlvurdering ... ville være alvorlige, i form af den reelle mulighed for et amerikansk militært nederlag.”

“Kort sagt,” skriver de, “ikke alene kan vi ikke sejre militært over Kina ..., men de økonomiske konsekvenser [af en konflikt] ville ligeledes være ødelæggende for den globale økonomi, herunder USA’s.”

I lyset af den kinesiske bekendtgørelse om militærøvelser med skarpladte våben, der udføres fra Fujian, der ligger over for Taiwan-strædet i forhold til øen, advarer de om, at hvis et militært sammenstød skulle resultere i tab af amerikanske skibe, ville det være sandsynligt, at “I på det tidspunkt ville blive foreslået militære indsatser, der omfatter et atomart gengældelsesangreb på Kina.”

De konkluderer, at truslen om en omfattende optrapning er reel: “Vi minder om, at Kinas premierminister Zhou Enlai den 2. oktober 1950 advarede om, at Kina ville gribe ind i Korea, hvis amerikanske tropper gik nord for den 38. breddegrad. Vi ved alle, hvad der skete, da denne advarsel ikke blev hørt. Vi ved også, at USA’s militære rådgivere på det tidspunkt havde atomangreb på Kina højt på deres liste over muligheder. Det ved

Kina

også.”

(<https://www.antiwar.com/blog/2022/07/30/military-clash-with-china-over-pelosi-visit/>)

Vesten er ikke dømt til selvdestruktion

Den 23. juli 2022 (EIRNS) – De transatlantiske nationaløkonomiers hastigt kollapsende økonomier, får selv nogle af de mest underdanige nationer og ledere til at vågne op til det faktum, at tingene “begynder at falde fra hinanden”, som oberst Douglas Macgregor udtrykte det fredag aften. “Når mad, brændstof og medicin enten er for dyrt eller er en mangelvare, begynder tingene at falde fra hinanden”, sagde Macgregor på Fox News. “Denne regering har ingen løsninger. Den dårlige nyhed er, at de sandsynlige efterfølgere til denne amerikanske regering og regeringerne i Europa heller ikke har nogen løsninger. Disse problemer stikker dybt.”

Der er dog løsninger, og det er derfor, at den stadig mere undertrykkende regeringskontrol med information i den såkaldte “frie verden” nu afslører sig selv som totalitarisme – selve den ideologi, som USA og dets allierede så stolt og heroisk besejrede under Anden Verdenskrig. Amerikanerne og europæerne er hurtigt ved at vågne op til faren i deres egne lande, som er forbundet med økonomisk opløsning og politistatslig undertrykkelse. USA's og Storbritanniens tyranniske politik i form af de kriminelle og folkemorderiske “endeløse krige” mod nationer, der ikke var og ikke er nogen trussel mod nogen, de politistatsforanstaltninger, der blev indført efter 11.

september og i stigende grad i dag under dække af "national sikkerhed", og den totale overtagelse af økonomien, uden for de valgte regerings hænder, af de private banksystemer i City of London og Wall Street, har skabt et monster, som vil gøre alt for at forhindre amerikanere og europæere i at agere på de løsninger, der ligger lige foran dem.

For at forstå denne proces med snigende totalitarisme i USA og Storbritannien kan man se udsendelsen fra Manhattan Project den 16. juli fra LaRouche-Organisationen, hvor Dr. Clifford Kiracofe og UK Column Editor Mike Robinson sammen med Dennis Speed og Mike Billington fra LaRouche-Organisationen, sporer fascismens opståen i det 20. århundrede og den systematiske nedtur i retning af den samme fascisme i USA og Storbritannien siden 2001.

<https://laroucheorganization.com/article/2022/07/16/manhattan-project-july-16-2022>

Denne censurproces er blevet brugt af det finansielle oligarki til at skjule Lyndon LaRouches "Fire Love" for amerikanerne og europæerne – den politik, som, hvis den var blevet gennemført i LaRouches levetid, ville have forhindrede den nuværende eksistentielle krise med atomkrig, pandemi, hungersnød og økonomisk sammenbrud, som hele menneskeheden konfronteres med i dag. En genindførelse af Glass/Steagall-loven, der sætter det fallerede vestlige finanssystem under konkursbehandling, i stedet for at trykke billioner af dollars for at holde det flydende, ville have muliggjort en tilbagevenden til USA's grundlæggeres kreditpolitik, hvor den statslige kredit blev rettet mod industri, infrastruktur, atom- og fusionskraft og udforskning af rummet.

Men LaRouches idéer var ikke skjulte for andre stormagter. Sammen med sin kone, Helga Zepp-LaRouche, rejste Lyndon rundt i verden flere gange og præsenterede disse idéer for regeringer, videnskabsfolk, kunstnere og andre i utallige nationer i løbet af de sidste 50 år. Ruslands store videnskabsmænd tog godt imod hans indsigt. Sergei Glazyev, en

af Ruslands førende økonomer, som præsenterede LaRouche for den russiske Duma i juni 2001 og studerede hans politik, arbejder nu sammen med kinesiske økonomer og andre om det nye globale finanssystem, der er nødvendigt i lyset af det dollarbaserede systems sammenbrud.

De samme ideer inspirerede Kina til at følge disse hamiltoniske foranstaltninger fra det "amerikanske system", hvilket har bidraget til historiens største økonomiske og sociale transformation fra fattigdom til stigende velstand og videnskabeligt lederskab. Helga Zepp-LaRouche er kendt som "Silk Road Lady" i Kina for sit arbejde siden 1990'erne, hvilket har bidraget til Kinas vækst, mens Kina samtidig er ved at bringe disse udviklingsidéer videre til resten af det Globale Syd gennem Bælte- og Vej-Initiativet, der er inspireret af ideen om Den Nye Silkevej.

Den vestlige verden behøver således ikke at være forpint af pessimisme som følge af det katastrofale sammenbrud af det dollarbaserede imperium i City of London og Wall Street. Der er store nationer rundt om i verden, som vil byde Vesten velkommen til at slutte sig til dem i en globalt set eksplosion af udvikling, i stedet for en eksplosion af atomvåben. LaRouche-Organisationen opfordrer patrioter fra alle nationer til at tilslutte sig Helga Zepp-LaRouches appel til at ophæve sanktioner mod Rusland øjeblikkeligt! og Schiller Instituttets opfordring til at nedsætte en ad hoc-komité for et nyt Bretton Woods-system.

Dette er sandsynligvis det farligste øjeblik for menneskeheden i hele historien. Det er netop derfor, at folk overalt er ved at smide deres vrangforestillinger væk og reflektere over deres ansvar over for menneskeheden. Vi må derfor se dette øjeblik som den største mulighed for at etablere et reelt nyt paradigme for menneskeheden, som tager hensyn til de fælles behov hos alle mennesker og nationer. Optimisme er smittende – vær opmærksom på det.

Hug den gordiske knude over: Ophæv straks sanktioneerne mod Rusland!

Den 20. juli (EIRNS) – Europas nationer kastes hurtigt ud i økonomisk sammenbrud og socialt kaos, da de vanvittige sanktioner mod Rusland, dikteret fra London, har formået at slå tilbage mod de lande, der har iværksat dem.

– Den administrerende direktør for SKW, Tysklands største ammoniakproducent og en afgørende europæisk gødningsleverandør, advarede om, at hvis de russiske naturgasleverancer bliver afbrudt, “må vi stoppe [produktionen] øjeblikkeligt, fra 100 til nul”.

– Tysklands største stålproducent, ThyssenKrupp, og verdens største kemikalievirksomhed, BASF, har begge advaret om, at uden tilstrækkelige naturgasforsyninger kan deres fabrikker blive tvunget til driftsstop eller lukke helt ned, og de kan tilmed lide tekniske skader.

– Europas energiselskaber har påtaget sig en enorm gæld på 1,7 billioner dollars, en stigning på 50 % siden begyndelsen af 2020, og de bønfaller om statslige redningsaktioner for at undgå konkurs.

– Analytikere fra den schweiziske bank UBS forudser et “alvorligt fald i industriproduktionen” i Tyskland, hvilket vil udløse en “dyb recession”.

I går udsendte Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-

LaRouche, en indtrængende opfordring: "Ophæv sanktioneerne mod Rusland øjeblikkeligt!", som indledtes:

Kun en tåbe kan ikke se det: Sanktioneerne rettet mod Rusland skader kun Rusland marginalt, men de truer med at ødelægge afgørende industri- og landbrugsområder i Tyskland og hele Europa på permanent basis! Landmænd i adskillige lande rykker derfor på gaden med deres traktorer, støttet af taxi- og lastbilchauffører, fordi de ved, at vi meget snart heller ikke har nok at spise i Europa. Vores opsparing bliver ædt op af inflationen, som også er blevet forværret af sanktioneerne. Sammenbruddet med socialt kaos er nært forestående! Og for udviklingslandene betyder sanktioneerne, at hundredvis af millioner af mennesker sulter!

<https://schillerinstitute.com/blog/2022/07/19/helga-zepp-larouche-lift-sanctions-against-russia-immediately/>

I dag udsendte den administrerende direktør for FN's Verdensfødevareprogram, David Beasley, en lignende advarsel: "Vi står over for en krise uden fortilfælde lige nu, og hvis vi ikke håndterer den strategisk og effektivt, vil der opstå massehungersnød, destabilisering af snesevis af nationer og masseudvandring."

Zepp-LaRouche insisterede i dag på, at enkeltpersoner og regeringer rundt om i verden må handle for at "hugge den gordiske knude over og stoppe sanktioneerne øjeblikkeligt". De er umoralske, de er ulovlige, de er en form for økonomisk krigsførelse, og de burde aldrig have fundet sted. Så kan seriøse fredsforhandlinger mellem Ukraine og Rusland påbegyndes."

I sin opfordring af 19. juli, som nu cirkulerer internationalt på flere sprog, argumenterede Zepp-LaRouche:

"Vores industri og landbrug er i fare for at blive uigenkaldeligt ødelagt, mens Rusland, Kina og de fleste af landene i det Globale Syd ikke har andet valg end at slå sig

sammen og skabe et nyt finansielt, økonomisk og monetært system, som kan forsvare deres interesser. Dette nye system er ved at opstå, som udtrykkeligt udelukker spekulation og fremmer realøkonomi, vækst og fattigdomsbekæmpelse gennem investeringer i videnskabelige og teknologiske fremskridt."

USA og de europæiske nationer skal ophæve sanktionerne, ændre deres nuværende selvmorderiske kurs og tilslutte sig dette fremvoksende nye system, et nyt Bretton Woods, der er bygget op omkring den fysisk-økonomiske politik, som Lyndon LaRouche udarbejdede.

Vær opmærksom. I et essay fra den 29. november 2004, "Toward a Second Treaty of Westphalia: The Coming Eurasian World", advarede Lyndon LaRouche direkte om den kommende krise, som nu er over os:

"Faktisk er samtlige dele af verden i dag, i hvert fald på nuværende tidspunkt, datterselskaber af et enkelt globalt monetært-finansielt system, hvilket bl.a. betyder, at de relative priser på både reelle og fiktive handelsobjekter er en integreret, underordnet del af dette monetære, finansielle system. I tilfælde af en realisering af den for øjeblikket forestående generelle monetære-finansielle eksplosion, vil alle de forskellige elementer i et komplekst integreret verdenssystem, herunder de mest bemærkelsesværdige nationer i Asien, blive kastet ud i kaos på en måde, der minder mest om det 14. århundredes Europa i dets berygtede såkaldte Nye Mørke Tidsalder.

"Det, der forhindrer de fleste indenfor antageligt velinformerede finans- og regeringskredse i at erkende denne kendsgerning, er, at de hysterisk er grebet af den frygtelige illusion, at et krak af den type, der nu er på vej, simpelthen aldrig ville ske. Medmindre der foretages visse radikale ændringer af den type, som jeg foreslår, vil det krak, som de fleste i dag anser for utænkeligt, faktisk ske meget snart."

<https://larouchepub.com/eiw/public/2004/eirv31n49-20041217/eir>

Midt i krigen er der en voksende bølge af klogskab

Den 15. juli 2022 (EIRNS) – Dette er en sommer med faldende regimer (Italien, Estland, Storbritannien, Sri Lanka) og øget modstand (international solidaritet blandt landbrugsledere i Spanien, Holland, Italien, Tyskland, Portugal og USA; de latinamerikanske og afrikanske nationers bevægelser i retning af Kina og væk fra dollaren). Mens krigen fortsætter med at sprede sig, gør bevidstheden om dens meningsløshed det ligeså. Som det var tilfældet med Østtysklands Erich Honecker i 1989, er de ansvarlige for at indføre despotiske retsstatsprincipper ofte de mest vildfarne i forhold til deres egen forestående, selvvalgte skæbne. Honecker manglede den sans for ironi, som uden videre kunne have gjort ham opmærksom på sandheden. I stedet udbrød hans skrøbelige, kriminelt indstillede sind, at Østtyskland ville fortsætte i “endnu 1.000 år”, blot 30 dage før han ville blive anbragt på bagsædet af en politibil og kørt væk fra historiens scene. Den tjekkiske forfatter Vaclav Havel skrev om “de magtesløses magt”, men “de almægtiges magtesløshed” i forhold til at forstå en ny, revolutionær idé, hvis tid er kommet, hvilket er en endnu vigtigere idé at begribe.

Ad hoc-komitéen for et nyt Bretton Woods, “Operation Ibn

Sina", Verdenslandbroen og programmet for genopbygning og udvikling af Ukraine er idéer, som alle har fælles rod i økonomen og statsmanden Lyndon LaRouches (1922-2019) tænkning. Digteren Percy Shelley (1792-1822) fortæller os: "Digtere blev i tidligere verdensepoker, alt efter omstændighederne i den tidsalder og den nation, hvor de fremstod, benævnt lovgivere eller profeter: en digter omfatter og forener i bund og grund begge disse karakterer. For han betragter ikke blot intenst nutiden, som den er, og opdager de love, efter hvilke de nuværende ting bør indrettes, men han betragter også fremtiden i nutiden, og hans tanker er kimen til blomsten og frugten af den aktuelle tid." Dette var den "poetiske" kraft i LaRouches økonomiske prognosemetode, en metode, der, som det fremgår af hans bog *Earth's Next Fifty Years*, tillempede og videreudviklede ideer fra videnskabsmænd som den store Vladimir Vernadsky. LaRouches "tungtvejende begreber" er de eneste anskuelser, der naturligt passer til krisen på nuværende tidspunkt.

James Webb-rumteleskopet og dets første billeder, står ikke i et rimeligt forhold til den sølle verden, som er præget af nutidens politiske, militære og kulturelle vanetænkning. I princippet har Webb-teleskopet, ved at udvide det menneskelige sanseapparat med 13 milliarder lysår og mere, netop genforenet hele menneskeheden. Det er et Prometheus-instrument, der udvider ikke blot menneskehedens visioner, men også dennes formål. Ethvert barn i verden, der betragter disse billeder eller får fortalt om dem, har adgang til denne sandhed.

Det betyder også, at den russiske rådgiver Julia Zhdanovas rammende mistanke om, at nazisternes berygtede "Generalplan Ost"-politik dukker op igen midt i den "elskværdige" diskussion om krigen i Ukraine, i menneskehedens navn ikke blot må erkendes, men også besvares og afhjælpes. Zhdanova sagde: Dette er ikke første gang, at provokerende opfordringer til at reducere Ruslands befolkning, herunder Generalplan Ost, kommer fra Europa.

Schiller Instituttets udkast til en plan for genopbygning og udvikling af Ukraine er ligesom Webb-teleskopet en "gentænkning", der er uforenelig med alle andre forslag på dagsordenen – og derfor præcis det der er allermest påkrævet og nødvendigt. Ingen tilslørede malthusiansk-fascistiske "slutløsninger" på det "russiske problem" kan tolereres, især ikke som potentielt udsprunget af Wall Streets sidste tids "American Liberty League". I stedet er det et centralt element i vores arbejde at "etablere Ukraine som et knudepunkt mellem den østlige og vestlige del af Eurasien", bl.a. ved at genetablere Ukraines fortræffelighed inden for videnskab ved at få adgang til Vladimir Vernadsky, opfinderen af videnskaben om biogeokemi, et videnskabeligt geni, der er af samme vigtighed for russerne, ukrainerne og den øvrige verden.

I et andet, men beslægtet tilfælde har den LaRouche-uafhængige Diane Sares vellykkede kvalificering til at stille op som uafhængig kandidat til det amerikanske senat i staten New York både afsløret det incestuøse samarbejde i toppen af den "politiske klasse" der, og samtidig indirekte fastslået hvordan og hvorfor svindel i virkeligheden regelmæssigt forekommer i amerikanske valg. Det er forudsigeligt, at de korrupte demokrater i denne stat, der handler præventivt, forsøger at bruge beviser for svindel (afsløret gennem Sare-kampagnens og andre uafhængige kandidaters indsats) mod deres republikanske guvernørkandidat, selv om den egentlige historie – at begge partier bevidst har deltaget i en principløs aftale for at forhindre uafhængige kandidater i nogensinde at opnå et embede i staten – snart vil blive afsløret.

I mellemtiden blev USA's byers sørgelige utilstrækkelighed, til rent faktisk at reagere i tilfælde af et term nukleært angreb, åbenbaret for et par dage siden, da en "Offentlig bekendtgørelse fra bystyret i New York City" anbefalede at "gå indendørs, blive i midten af bygningen, væk fra vinduerne og afvente yderligere instruktioner indenfor". Det viser sig, at der ikke længere findes tal fra Forsvarsministeriet om, hvor

mange ofre USA ville lide, hvis et term nukleart angreb fandt sted! National Security Archive offentliggjorde i går en ny informationsbog, som beretter om forsøg i 1960'erne på at "anslå", hvilke civile tab der ville være resultatet af en atomkrig. NSA-arkivforsker William Burr skriver: "En rapport fra 1964 til JFK anslog omkring 134 millioner amerikanske og 140 millioner sovjetiske dødsfald, som følge af en teoretisk atomudveksling mellem supermagterne." Det var ud af en amerikansk befolkning på 192 millioner. Ved ren fremskrivning, uden hensyntagen til et større tab af menneskeliv som følge af forbedringer i våben og præcision og et tilsvarende sammenbrud i den amerikanske infrastruktur, ville over 200 millioner amerikanere dø enten øjeblikkeligt eller næsten øjeblikkeligt.

Kun store idéer kan med held afværge store katastrofer i en tid som denne. Dette er en tid for digternes visioner, ikke bureaukraternes blindhed. Dette er tiden for visionerne i LaRouches Earth's Next Fifty Years, som må være retningsgivende for etableringen af den nye finansielle, sikkerhedsmæssige og udviklingsmæssige arkitektur, uden hvilken civilisationen og selve Jorden måske ikke har en chance for at bestå.

Billedet: NASA, ESA, CSA, and STScI

- NASA's James Webb Space Telescope reveals emerging stellar nurseries and individual stars in the Carina Nebula that were previously obscured
- Images of "Cosmic Cliffs" showcase Webb's cameras' capabilities to peer through cosmic dust, shedding new light on how stars form
- Objects in the earliest, rapid phases of star formation are difficult to capture, but Webb's extreme sensitivity, spatial resolution, and imaging capability can chronicle these elusive events

Draghi falder; hvem bliver den næste? Mere vigtigt: Hvad bliver det næste?

Den 14. juli 2022 (EIRNS) – Europas næstmest NATO-venlige statsoverhoved blev tvunget til at træde tilbage i torsdags, da hans regeringskoalition faldt fra hinanden på grund af befolkningens eksplosive vrede mod hans krigs- og sparepolitik. Italienerne gik i massevis på gaden og viftede med det nationale flag for at fejre Mario Draghis fald.

Draghi har aldrig været politiker, men blot en håndlanger, som gennem hele sin karriere har holdt sit løfte om at gøre “alt, hvad der skal til” for at forsvare den britiske krone og dens finansfolk. Denne generaldirektør for det italienske finansministerium, som solgte Italien i 1992 i forbindelse med Britannia-yacht-sammensværgelsen, denne spekulant fra Goldman Sachs, denne tidligere chef for Den Europæiske Centralbanks “kvantitative lempelser”, der blev premierminister og håndhævede NATO’s krig og sanktioner, er personificeringen af EU’s “spekulanterne først!”-politik, som har ødelagt familier, industrier, landbrug og samfund i hele Europa i årtier.

Det er den samme politik, som City of London og Wall Street også har påtvunget USA.

Den tidligere russiske præsident Dmitry Medvedev vurderede Draghis tilbagetræden på passende vis. Han postede på sin Telegram-kanal en stribe billeder: Boris Johnson, Mario Draghi og en ukendt skygge med et spørgsmålstegn. https://t.me/medvedev_telegram/142

Mario Draghis politik er den samme EU-politik, som de

hollandske landmænd modsætter sig med beslutsomhed og kreativitet, idet de kører deres traktorer, prydet med bidende, humoristiske paroler, i lange kolonner ned ad motorvejene og ind i byerne, sprøjter gødning på politiets og politikernes hjem, når det er belejligt, blokerer fødevaredistributionscentre, og kræver at finansmændenes politik og enhver regering, der gennemfører den, smides ud. De tyske landmænd slutter sig nu til dem og ruller deres traktorer ud for at støtte dem. Det er nyt: fælles hollandsk-tyske protester mod EU's politik for "finanskapital før alt andet". Ligesom Draghis fald vil sådanne aktioner opmuntre andre i Europa – og snart nok også i USA.

På samme måde ses det forræderiske, imperialistisk USA, udformet af det "særlige forhold" mellem USA og Storbritannien, der er kendt som "britisk hjerne og amerikansk muskelkraft", ikke længere som den almægtige overherre på verdensplan. Indiens centralbank meddelte mandag, at international handel finansieret i rupees nu er tilladt. London-dollarer er ikke længere den førende.

Præsident Biden er i øjeblikket i Sydvestasien med den hensigt at vise, som han og hans rådgivere gentagne gange uden forlegenhed har sagt, , at USA stadig er magtfuldt, for at imødegå den voksende russiske og kinesiske tilstedeværelse i regionen. Amerikanske, kinesiske og regionale observatører er alle skeptiske over for udsigterne for hans angivelige hensigt om at sætte gang i dannelsen af en antiiransk "Mellemøst-NATO"-militær alliance mellem USA, Golfstaterne og Israel (med Saudi-Arabien, der indvilliger i at pumpe mere olie ud i processen) på lørdag.

Denne skiftende, nye globale virkelighed er skildret på forsiden af det seneste nummer af Harper's Magazine, det næstældste magasin i USA. Overskriften er: "The American Century Is Over". Det "amerikanske århundrede" var mantraet for den anglofile Wall Street-fraktion, der var dedikeret til det forræderiske "særlige forhold" mellem USA og

Storbritannien.

Kampen går nu ud på at afgøre, hvad der skal erstatte dette stinkende Wall Street-London-system.

Draghi er f.eks. ude; men vil han selv eller en ny "Draghi" komme tilbage som den næste italienske regering? Hvilken regering vil falde næste gang? Regeringen i Sri Lanka er faldet, og der er ingen synlig afløser. Hvilken regering kan fungere under de betingelser, hvor der er tale om et totalt økonomisk sammenbrud, hvor der ikke er noget brændstof, ingen medicin eller fødevarer til rådighed for befolkningen? Og hvor IMF kræver flere stramninger?

Spørgsmålet nu, mere end hvem der skal erstatte disse regeringer, er: Efter hvilke principper kan verdens suveræne nationer slutte sig sammen for at etablere et nyt system for internationale forbindelser, finansielle og økonomiske forhold, hvor samfund og mennesker kan trives?

Der tages skridt i retning af et nyt system, men indtil videre kun i små bidder. Rusland er ved at vise, at princippet om handel med varer mellem nationer på grundlag af langsigtede kontrakter til faste priser, hvorved det spekulative marked elimineres, fungerer til gensidig fordel for producent og forbruger. Kina tilskynder til, letter og koordinerer store regionale infrastrukturprojekter mellem nationer rundt om i verden omkring sit Bælte- og Vej-Initiativ.

Men disse skridt, hvor vigtige de end er, vil ikke sikre overlevelsen. Den kaskade af økonomisk sammenbrud i den transatlantiske region og store dele af udviklingssektoren skal stoppes. Freden vil udelukkende blive sikret med et helt nyt internationalt system, og den høje økonomiske vækst og de videnskabelige fremskridt, der er nødvendige for at udrydde det oligarkiske spekulationssystem og dets ødelæggelser, vil kun kunne opnås med et helt nyt internationalt system. Udformningen af de principper, der er nødvendige for, at et

sådan system kan fungere, var specialet for den amerikanske statsmand og fysiske økonom Lyndon LaRouche, som udarbejdede en række bøger om dette emne. Et sted at starte er at læse hans bemærkelsesværdige dokument fra 1975, "IDB: How the International Development Bank Will Work". De centrale principper i dette værk blev for nylig genudgivet i Executive Intelligence Review; vi anbefaler, at man studerer dem. https://larouchepub.com/lar/2022/4920-how_the_international_developm-lar.html

De principper, som LaRouche skitserede i dette dokument og i et væld af andre skrifter, er sammenfattet i de otte foranstaltninger, der er skitseret i den underskriftsindsamling, som Schiller Instituttet sender rundt internationalt: "Call for an Ad hoc Committee for a New Bretton Woods System". Udgangspunktet er det grundlæggende princip: "Vi må gøre mennesket til økonomiens højeste prioritet... Den nye økonomiske orden skal garantere de uomstødelige rettigheder for alle mennesker på jorden."

Tektoniske forskydninger, som din nabo måske ikke har bemærket

Den 6. juli (EIRNS)- Mens de fleste af dine naboer enten sov ved skiftet, eller var for opslugt i en mediefremkaldt koma om den påståede "modige ukrainske folkekrig for at forsvare demokratiet og vores livsstil", har City of London og Wall Streets totale økonomiske krigsførelse mod Rusland, været med til at udløse et tektonisk skifte, der nu er i gang i de

globale fysisk-økonomiske pengestrømme. Der er drastiske forskydninger i retning af Asien og Stillehavet, med hensyn til energi, fødevarer og andre vigtige økonomiske aktiviteter, og der er tilsvarende drastiske nedskæringer i gang, især i Europa, men som også påvirker USA og dele af udviklingslandene.

Mønstret i de seneste dage og uger er umiskendeligt. Et Rusland (udsat for sanktioner) er ved at tage national kontrol over alle sine mineral- og energiresourcer, og enorme projekter som Sakhalin-2 naturgas- og olieoperationen, omdirigeres til venlige asiatiske nationer – et fjendtligt Japan vil være den store taber i denne sag. Det Internationale Energi Agentur (IEA) forventer, at den russiske naturgaseksport til Europa vil falde med mere end halvdelen i løbet af de næste to år, og tyskerne forbereder sig allerede på en lang og kold vinter, hvor elpriserne er firedoblet i løbet af de sidste 12 måneder. Rusland er i mellemtiden blevet Indiens største leverandør af gødning og er hastigt ved at blive den førende leverandør af olie til både Indien og Kina.

Slutresultatet i Vesten er en dramatisk, malthusiansk nedjustering af USA's og Europas samlede energigennemstrømnings-tæthed og teknologiplatform – samt konkrete, dødbringende fysiske økonomiske knapheder på talrige områder – som vi kun er begyndt at se virkningerne af i dagligdagen.

Fødevarer, elektricitet, benzin, boliger? Vi må hellere vænne os til at leve uden at have disse ting, for at "forsvare vores livsstil", fortæller man os.

Så længe vi ikke kaster det nuværende, bankerotte, transatlantiske finanssystem over bord, er dette entropiske sammenbrud uundgåeligt. Dette er også det tilsigtede resultat af de London-centrerede finansielle herrer over dette spekulationssystem. Vi befinder os i den aktive slutfase af det malthusianske deindustrialiserings- og affolkningsangreb, som det Britiske Imperium og deres amerikanske allierede,

længe åbent har været fortalere for. Da prins Philip talte om at reducere verdens befolkning til 1 milliard mennesker, var det ikke for sjov. Det samme gjaldt Davos' Klaus Schwab og den britiske centralbankmand Mark Carney, da de udtalte, at selve idéen om fremskridt er den fjende, der skal udryddes fra folks bevidsthed – og man skal ikke engang tænke på at lægge en finger på deres globale spekulationsboble på 2 billiarder dollars.

Men intet af dette er nødvendigt, hvis det politiske alternativ, nemlig en konkursbehandling af dette system, straks iværksættes, som Schiller Instituttets opfordring til et nyt Bretton Woods konkretiserer. Det er et politisk alternativ, som du skal forklare din næste.

Den nært forbundne eksistentielle fare er, at alt dette fører verden til afgrundens rand, med en termonuklear krig mellem USA/NATO og Rusland. "Vi kan være tættere på en situation af den type, der ligner en Cubakrise, end mange tror, det er muligt", advarede den tidligere stabschef for Bundeswehr og formand for NATO's militærkomité, general Harald Kujat, præcist i en vurdering af 12. juni i Preußische Allgemeine Zeitung.

Hvordan kan det være?

Lyndon LaRouche forklarede denne dynamik gentagne gange i årenes løb, men aldrig tydeligere end i sin indtrængende politiske erklæring af 3. november 1981, "How President Reagan Is Being Played by London".
https://larouchepub.com/eiw/public/1981/eirv08n43-19811103/eirv08n43-19811103_043

[how_president_reagan_is_being_pl-lar.pdf](#)

I denne indledte LaRouche med at advare: "Lad det først være helt klart, at en atomudveksling, begrænset til det europæiske område er en umulighed. Ethvert atomangreb på sovjetisk territorium medfører et øjeblikkeligt, totalt atombombardement på USA's hjemland. Sovjets politik er at skride til besættelse

af Vesteuropa efter at have ødelagt selve USA's eksistens."

Han forklarede efterfølgende, at drivkraften bag en sådan krigsfare er det britiske malthusianiske behov for at ødelægge både USA og det (daværende) Sovjetunionen.

"Storbritannien har til hensigt, at en tilstand af kontrolleret konflikt mellem de to supermagter skal orkestreres på en sådan måde, at den katalyserer en proces af intern opløsning af både USA og 'Sovjet-imperiet' Det vanskelige punkt for London i øjeblikket er, at selv om det har tilstrækkelig kontrol over det amerikanske bankvæsen, de politiske partier og den føderale regering, til nu at fortsætte med at ødelægge USA indefra, kan Storbritannien ikke fortsætte med at fuldføre ødelæggelsen af USA, før Storbritannien er lige så sikker på sin kapacitet, til samtidig at opløse "Sovjet-imperiet"....

"Det slutresultat, som London arbejder hen imod, er etableringen af en malthusiansk, global og føderalistisk slags verdensorden.... Formålet med Storbritanniens 'magtbalance'-spil er ikke atomkrig mellem supermagterne indbyrdes. Formålet med det britiske spil er en malthusiansk, global og føderalistisk verdensorden inden udgangen af dette århundrede. Det er ikke kun en ond plan, mere ondskabsfuld end noget andet, der faktisk foreslås i Adolf Hitlers "Mein Kampf". Det er en ond plan, der er ledsaget af en sandsynlig risiko for en termonuklear strategisk fejlvurdering."

Denne 4. juli: Kæmp for

menneskehedens ukrænkelige rettigheder

Den 2. juli (EIRNS)-Diane Saxe, den uafhængige LaRouche-kandidat fra staten New York til det amerikanske sæde i Senatet, der nu indehaves af Chuck Schumer, et af de mest onde medlemmer (blandt mange) af den amerikanske kongres, har i sin erklæring på Uafhængighedsdagen den 4. juli påpeget, at "enhver ærlig patriot vil medgive, at vores elskede nation nu er udøver af netop de handlinger af uretfærdigt barbari, som det Britiske Imperium havde pålagt de tretten oprindelige kolonier, og som vi kæmpede en krig for at befri os selv fra." Jeg opfordrer jer til at læse denne erklæring og gennemgå de barbariske handlinger fra kong George III af Storbritannien, som USA's grundlæggere har oplistet, og tænke over Dianes ord. (https://www.saxeforsenate.com/july_4_2022_distribution?splash=1)

Den 24. november 1984, blev der på Schiller Instituttets tredje internationale konference, vedtaget en erklæring om menneskehedens ukrænkelige rettigheder, som blev underskrevet af over 1.500 borgere fra mere end 50 lande. [<https://schillerinstitute.com/inalienable-rights-man/>]

Erklæringen er baseret på den amerikanske Uafhængighedserklæring fra 1776 med kun få ændringer, der er indført for at tage hensyn til forskellige særlige træk ved den globale kamp, for menneskets frihed og værdighed i dag. Sandheden og den stærke indflydelse af dette dokument er langt mere indlysende i dag, hvor den transatlantiske økonomi, nu befinder sig i en tilstand af frit fald og hyperinflationært sammenbrud, som bevidst er blevet påtvunget både Europa og Nordamerika af de finansielle oligarker i City of London og Wall Street, med en indvirkning på udviklingslandene, der kun kan opfattes som malthusiansk folkedrab. Samtidig forbereder disse ledere, der er langt mere sindssyge end den ynkelige

kong George III, en krig mod Rusland og Kina, hvis ledere, det skal bemærkes, har samlet langt størstedelen af verdens nationer og folk til at samarbejde om videnskabelig, økonomisk og kulturel udvikling, som det blev demonstreret ved BRIKS-Plus-arrangementerne den 24. juni i Beijing.

Tænk på disse ord fra Schiller Instituttets erklæring om menneskehedens ukrænkelige rettigheder. Den indeholder den mest berømte sætning fra USA's uafhængighedserklæring, for hvilken USA selv har kæmpet gennem borgerkrig og civile stridigheder for at opretholde fuldt ud: "Vi anser disse sandheder for at være selvindlysende: at alle mennesker er skabt lige; at de af deres skaber er udstyret med visse ukrænkelige rettigheder; at blandt disse er liv, frihed og stræben efter lykke." Derefter anføres det, at når "en lang række af misbrug og overgreb ... viser, at det er hensigten at reducere dem under absolut herskervælde; det er deres ret, det er deres pligt, at forkaste en sådan regering og sørge for nye beskyttere af deres fremtidige sikkerhed."

"Regeringen", der er skyldig i sådanne "misbrug og overgreb" i dag, er ikke blot de suveræne stater – selv om staterne i den vestlige verden bestemt deler skylden og er medansvarlige – men snarere regeringen for det nu smuldrende globale finanssystem, der ikke kontrolleres af folkevalgte embedsmænd, men af cheferne for Bank of England, Federal Reserve Bank og herrerne i IMF og Verdensbanken, som så hensynsløst har forkastet Franklin Roosevelts oprindelige hensigt med disse institutioner: at gøre en ende på kolonialismen og omdanne de tidligere kolonier til moderne agroindustrielle nationer.

Schiller Instituttets erklæring om menneskehedens ukrænkelige rettigheder opregner disse misbrug af det finansielle imperium med centrum i City of London og Wall Street, ligesom den oprindelige erklæring mod kong George III. Blandt disse misbrug, som nu gælder såvel for USA og Europa som for udviklingslandene, er følgende:

“De har nægtet at give deres samtykke til vores udviklingsplaner, de mest sunde og nødvendige for almenvellet.”

“De har forbudt deres banker at engagere sig i anliggender af umiddelbar og presserende betydning for os, og på lige vilkår.”

“De har dikteret os handelsbetingelser og valutaforhold, som har afstået vores rettigheder som ligeværdige i verdenssamfundet, en for dem uvurderlig retttighed og kun formidabel for tyranner...”

“De har væltet legitime regeringer gentagne gange, fordi de med mandig fasthed har modsat sig deres indgreb i folkets rettigheder.”

“De har i lang tid og i mange tilfælde, efter sådanne omstyrtelser, nægtet at tillade andre reformerende kræfter at blive valgt i demokratisk form...;”

“De har hindret retfærdigheden ved at yde hjælp og bistand til udemokratiske kræfter, som de betragtede som deres ‘aktiver’...”

“For at have afbrudt vores samhandel med alle dele af verden; for at have pålagt os betingelser uden vores samtykke.”

Vi er nået til et tidspunkt i historien, hvor faren er så omfattende – ikke kun for atomkrig, men også for økonomiske forhold, hvor folk simpelthen ikke kan overleve – at et stigende antal mennesker endelig er villige til at kaste deres illusioner om, at “magthaverne” på en eller anden måde vil forhindre civilisationens opløsning, bort og begynde at lede efter løsninger på den globale krise. Faren er ikke for en enkelt nation, men for civilisationen som helhed – og løsningen, hvis suveræne nationer skal overleve, kan kun findes på niveauet for civilisationen som helhed – en grundlæggende sandhed, som Lyndon LaRouche længe har erkendt.

Med henblik herpå har Schiller Instituttet udsendt en underskriftsindsamling: Call for an Ad-Hoc Committee for a New Bretton Woods System, som du bør underskrive og udbrede. [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/call_for_an_ad-hoc_committee_for_a_new_bretton_woods_system]

Søndag den 3. juli kl. 19.00 – dagen før 246-årsdagen for USA's uafhængighedserklæring – vil Helga Zepp-LaRouche og Diane Sare tale til verden på Schiller Instituttets hjemmeside: "Denne 4. juli: Erklær et nyt Bretton Woods". [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/06/28/this-july-4-declare-for-a-new-bretton-woods/>]

Skal USA være en slæbebåd i kølvandet på den britiske skibsfører?

Den 29. juni (EIRNS) – På et møde i præsident James Monroes regering den 7. november 1823 argumenterede den daværende udenrigsminister John Quincy Adams, kraftigt imod den unge amerikanske republiks foreslåede strategiske alliance med Storbritannien, som var blevet foreslået af den britiske udenrigsminister George Canning. "Det ville være mere ærligt og værdigt", argumenterede Adams, "at erklære vores principper udtrykkeligt over for Rusland og Frankrig, end at komme ind som en slæbebåd i kølvandet på den britiske skibsfører."

Mens vi nærmer os 246-årsdagen for uafhængighedserklæringen denne 4. juli, er det stadig den centrale politiske krig, der udkæmpes i USA i dag: mellem dem, der vil følge Storbritannien i forsvaret af deres bankerotte, transatlantiske finanssystem og deres ønske om krig på den ene side, og dem, der

lokaliserer USA's identitet og interesser i det amerikanske system med højteknologisk, økonomisk udvikling og tilhørende internationalt samarbejde, som Lyndon LaRouche mest forbilledligt har anbefalet i den moderne tidsalder.

Det førstnævnte politiske udsyn, kom på dramatisk vis til udtryk i forbindelse med den faretruende fiasko, som NATO-topmødet i Madrid, Spanien, den 28.-29. juni udgjorde. NATO brændte på mødet alle resterende officielle broer til Rusland, proklamerede et nyt strategisk koncept om konfrontation med både Rusland og Kina, og annoncerede i øvrigt øgede militære indsættelser i hele Europa for yderligere at omringe Rusland – alt sammen under rammerne af fuld opbakning til Kiev-regimet i Ukraine.

(https://www.nato.int/nato_static_fl2014/assets/pdf/2022/6/pdf/290622-strategic-concept.pdf)

Den ” krigsherre “, der definerer denne politik for et nukleart opgør med Rusland, er Storbritannien, hvis nye chef for generalstaben, general Sir Patrick Sanders, talte på Royal United Services Institute's Land Warfare Conference den 28. juni, for at annoncere en politik om at være ”utvetydigt parat til at kæmpe for NATO's territorium”, da ”hvis vi ikke formår at afskrække [Rusland], er der ingen andre alternativer, i betragtning af omkostningerne ved et potentielt modangreb og den dertil knyttede nukleare trussel”.

”Slæbebåden” i den eskalerende konflikt blev spillet af USA's nationale sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan, der samme dag fortalte journalisterne, at NATO's nye strategiske koncept ”vil beskrive den trussel, som Rusland udgør, i klare vendinger”, og at Kina også udgør en ”mangesidet udfordring”. Derfor, sagde han, ”vil USA og NATO forstærke deres styrkeposition på den østlige flanke” – dvs. øge tilstedeværelsen af tropper og udstyr i den østlige del af Europa betydeligt, i en kampstilling mod Rusland.

Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov drog den eneste

mulige konklusion. Ruslands argumenter gennem år og endda årtier, om behovet for at respektere "princippet om sikkerhedens udelelighed" – dvs. at alle nationers sikkerhedsinteresser skal respekteres og opfyldes – har været "forgæves". Da Ruslands bekymringer "fuldt ud ignoreres på arrogant vis", vil Rusland drage de nødvendige konklusioner.

Men det er ikke slutningen på historien – langt fra.

I Europa står nationer som Tyskland over for 15-25 % nedbrud af deres fysiske økonomier i år, da det antirussiske sanktionsregime – som er påkrævet af de desperate bestræbelser på at holde det bankerotte transatlantiske finanssystem i live – fører til drastiske nedskæringer på energi, fødevarer og andre vigtige nødvendigheder. Politisk set er krisen ved at nå kogepunktet i befolkningen. I syd vender mange nationer sig mod de muligheder, der åbner sig med Kinas Bælte- og Vej-Initiativ, og med den bebudede udvidelse af BRIKS-gruppen. Og i USA finder en oprørske befolkning politiske svar på deres fortvivlede forvirring, i aktiviteter som dem, der udføres af LaRouche-partiets kandidat til posten som amerikansk senator fra New York, Diane Sare, og i Schiller Instituttets netop udsendte "Call for an Ad-Hoc Committee for a New Bretton Woods System", hvis forfatter og første underskriver er Helga Zepp-LaRouche.

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/call_for_an_ad-hoc_committee_for_a_new_bretton_woods_system

Frem for alt er der en voksende anerkendelse – både i USA og i udlandet – af den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouches unikke budskab. Som det blev udtrykt meget velformuleret i et Telegram-indlæg den 27. juni af Sergey Glazyev, medlem af det russiske Videnskabernes Akademi og minister med ansvar for integration og makroøkonomi i den Eurasiske Økonomiske Kommission:

"For et kvart århundrede siden beviste vor tids dybeste tænker, L. LaRouche, det uundgåelige i det vestlige

finanssystems kollaps, der er bygget på finansielle pyramider og bobler, den generelle afskrivning af gæld og nulstilling af derivater. Han opfordrede til, at der skabes et nyt finanssystem, som skal tjene behovene for en udvidet reproduktion af realøkonomien.”

Skal USA så være en slæbebåd i kølvandet på den britiske krigsherre? Ikke hvis Lyndon LaRouche har noget at sige om det.

Li Xing, ph.d.: Kinesisk forslag til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur:

Xi Jinpings forslag fra april om en ny international sikkerhedsarkitektur, Bælte- og Vej-Initiativet og det Globale Udviklingsinitiativ

København, den 28 juni 2022. Li Xing, ph.d.: Kinesisk forslag til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur:

Xi Jinpings forslag fra april om en ny international sikkerhedsarkitektur, Bælte- og Vej-Initiativet og det Globale Udviklingsinitiativ.

Tale til Schiller Instituttets seminar i Danmark og Sverige, den 25. maj 2022: For en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, ikke en styrkelse af geopolitiske blokke. NEJ til at afskaffe forsvarsforbeholdet. NEJ til Sverige og Finland i NATO

Ordstyrer Michelle Rasmussen: Næste taler er Li Xing, som er direktør for Forskningscentret for udvikling og internationale Forhold ved Aalborg Universitet i Danmark. Han har en ph.d. i dette emne. Li Xing er professor ved Institut for politik og Samfund og Det Samfundsvidenskabelige Fakultet og er desuden forfatter. Ordet er dit.

Li Xing: Først og fremmest vil jeg gerne takke dig, Michelle, og takke Schiller Instituttet i Danmark for at have inviteret mig til at deltage i dette seminar. Jeg har virkelig lært meget af de foregående taleres analyser, især af Helga, Jens Jørgen Nielsen og Jan Øberg. De er langt større eksperter i Ukraine-sagen end undertegnede. Jeg vil forsøge at give et perspektiv fra et kinesisk synspunkt. Jeg husker, at Jens startede med at fortælle om det at blive ældre og om den historiske udvikling af hans erfaringer.

Det samme gælder for mit vedkommende. Da jeg kom til Danmark, var jeg 25 år gammel, og kan nu se håret blive gråt. På det tidspunkt, det var i firserne, var Kina i gang med økonomiske reformer, i den meget tidlige fase. Kina var meget fattigt, målt på alle områder, men i dag er Kina meget mere avanceret, meget mere udviklet og har opnået stor succes på alle niveauer. På sin vis har tingene ændret sig.

På det tidspunkt, for 40 år siden, var der ingen, der betragtede Kina som en trussel. Men i dag kan man se en række vestlige medier, der dæmoniserer Kina og bagvasker Kina. Så jeg tænker, hvad er der galt med disse ting? Der må være noget, der ændrer sig, fordi Kinas magt gjorde Vesten meget bange, eller af andre årsager. Helga har bidraget med en stor mængde analyser.

Emnet i dag handler om den internationale sikkerhedsorden. Det er meget vigtigt for mig, fordi jeg er professor i internationale relationer. Jeg mener virkelig, at dette emne er ekstremt vigtigt og aktuelt.

Først og fremmest vil jeg gerne tale om Kinas holdning til krigen i Ukraine. De førende vestlige medier beskriver Kinas standpunkt som akavet. Måske forekommer den faktisk at være meget akavet. Ifølge min fortolkning kan den kinesiske holdning til Ukraine-krigen fortolkes som en mønt bestående af to sider. På den ene side handler det om suverænitet, om territorial integritet. Krigen påvirker naturligvis Ukraines suverænitet og territoriale integritet.

Men på den anden side af mønten er det præcis det, som Helga og Jens Jørgen omtalte. Hvad er de faktorer, som udløste Ruslands adfærd? Var Ruslands handling udtryk for den amerikanske model med præventivt selvforsvar? For under antiterrorkrigene brugte amerikanerne præventive angreb, præventivt selvforsvar som et argument, som en slags forsvar for deres krigspolitik. Så vi er nødt til at forstå, hvorfor Kinas holdning beskrives som værende akavet.

Vi må ikke glemme, at Kina og Rusland lige før krigen havde en fælles erklæring, hvor begge parter faktisk meget klart erklærede, at de vil støtte hinanden med hensyn til den anden parts nationale sikkerhedsspørgsmål. For Ruslands vedkommende er det krisen i Ukraine, og for Kinas vedkommende er det Taiwan-spørgsmålet. Begge parter var også enige om, at NATO's udvidelse betragtes som en omringning af Rusland, hvilket er en sikkerhedsmæssig bekymring for Rusland. De to lande var også imod en amerikansk ledet militærlejr eller sikkerhedslejr i det asiatiske Stillehavsområde. Man kan sige, at den kinesiske holdning består af to aspekter, men at den er mere sympatisk over for den russiske part. Dette er min fortolkning.

Jeg mener også, at Helgas udlægning af fejlen ved den

nuværende sikkerhedsstruktur, som hun kalder geopolitik, hvilket betyder, at en blok af nationer forsøger at definere eller har defineret deres interesser over for en anden blok af nationer – det betyder, at når man danner blokke, føler man sig sikker, men man får modstanderen på den anden side til at føle sig usikker. Dette udgør dilemmaet.

Jeg finder faktisk, at Helgas synspunkt er helt i tråd med den kinesiske præsident Xi Jinpings forståelse af manglerne ved den nationale sikkerhedsorden i dag, og det, som Xi Jinping for nylig på en konference kaldte en blokbaseret sikkerhedsstruktur. Han betegnede det også som gruppepolitik, blokkonfrontation, små kredsløb. Man kan se, at både Helgas og Xi Jinpings forståelse af manglerne i den nuværende sikkerhedsarkitektur er ganske identiske.

Hvis jeg skal foretage en dybdegående analyse – hvad er der så helt præcist galt med den nuværende sikkerhedsstruktur? Det vil sige, hvis man betragter venstre side, har man NATO, og man kan se NATO's udvidelse i hele denne historiske periode siden 1990'erne. I dag taler vi om Finland og Sverige, og nu skal Danmark stemme om, hvorvidt landet skal tilslutte sig en europæisk hær, en slags uafhængigt sikkerhedsorgan, men det er mere eller mindre også inden for samme struktur som NATO. Det er gruppepolitik, blokpolitik.

På højre side kan man se, at vi har andre typer af blokbaserede sikkerhedsstrukturer: Five Eyes [efterretningsalliancen bestående af Australien, Canada, New Zealand, Storbritannien og USA]. Inden for Five Eyes er der AUKUS med tre lande: Storbritannien, Australien og USA, som udgør en endnu mindre gruppe. Måske mener de, at Canada og New Zealand ikke er stærke nok til at modstå Kina. Måske har man ikke tillid til dem. Disse tre lande danner en endnu mindre kreds.

Så er der Quad: Indien, USA, Japan, Australien. Der er Indo-Pacific Security Dialogue. Biden var i Sydkorea for et par

dage siden, og folk begynder at tale om, hvorvidt Sydkorea bør være en del af Quad-området.

Der er tale om multilaterale blokke, men der er også bilaterale blokke. Der er Japan-USA eller Sydkorea-USA. Der er også Australien-USA. Alle disse lande omgiver Kina og forsøger på en eller anden måde at holde Kina i skak.

Hovedproblemet ved denne type sikkerhedsstruktur er det vi kalder sikkerhedsdilemma-spiralen, hvilket betyder, at lande kan risikere at blive destruktive over for hinanden. Hvis land A reagerer på noget, vil land B styrke sin kapacitet til at modvirke land A. Så bliver land A bekræftet af land B's handling. Så er land A nødt til at investere yderligere i militære midler. Dette er en slags dilemma-spiral, som er meget destruktiv. De foregående talere har tidligere forklaret det.

Jeg er professor i internationale relationer, og mange i dette publikum forstår ideen om en international orden. Når vi taler om den internationale orden, starter vi med den Westfalske Fred, og Helga nævnte også den Westfalske Traktat fra 1648. Den Westfalske Konference eller "den Westfalske Orden" blev betragtet som den første internationale orden, en regelbaseret orden baseret på to hovedprincipper: staters suverænitet og territorial integritet.

Disse to hovedprincipper blev også indskrevet i FN's charter. Da USA eller de allierede lande, efter Anden Verdenskrig oprettede FN, sammen med Bretton Woods-systemet, indgik disse to grundprincipper i FN's charter.

Desværre følte de sig efter Den kolde Krig, hvor USA var førende i Vesten, meget begejstrede. De blev fuldstændig indlejret i denne triumf-mentalitet, og denne form for mentalitet blev teoretiseret eller begrebsmæssigt forestillet af Francis Fukuyama, den amerikanske politolog, som "historiens afslutning". Nu skulle Vesten bestemme. Der er

ingen alternativer. Det liberale demokrati efter amerikansk forbillede og den liberale kapitalisme er den eneste vej. Derfor er USA og Vesten ligeglade med den Westfalske Orden. Den er ikke betydningsfuld. Vi ser, hvad der sker. Vi har bombningen af Jugoslavien eller Irak-krigen, farvede revolutioner: den orange revolution, tulipanrevolutionen, rosenrevolutionen, alle disse revolutioner. Hvor er de grundlæggende principper i den internationale orden: suverænitet og territorial integritet? Nej. Det er typiske interventionsbaserede revolutioner.

Nu undres jeg virkelig meget. Med hensyn til krigen i Ukraine taler alle europæiske lande, alle vestlige lande om suverænitet og territorial integritet. Jeg overvejer, hvad med disse revolutioner og interventionisme? Jeg erindrer, at under alle disse farverevolutioner var et af argumenterne, at hvis statsledere ikke er dygtige, hvis de ikke overholder vestlige standarder for demokrati og menneskerettigheder, så bør de afsættes. Det er den samme logik, som Putin måske har i tankerne, at hvis han føler, at Ukraine skaber et sikkerhedsdilemma for ham, så vil han fjerne det. Er dette en dobbeltmoral?

Nu bevæger vi os ind i den fremtidige verdensorden. Hvad vil verdensordenen udgøre? Jeg har den opfattelse, at der vil være tale om et system med flere ordener. Det er et af de projekter, jeg er involveret i, og vi har fået støtte til at teoretisere om den fremtidige verdensorden, som vil være en multi-orden, ikke én verdensorden med forskellige poler, men en multi-orden, dvs. grupper af lande, der er allieret med én stor magt langs kulturelle, identitetsmæssige og historiske linjer. Er det den verden, som vi kommer til at se? Det aner jeg ikke.

Jeg er nødt til at understrege, hvad løsningen er fra Kinas perspektiv. Præsident Xi Jinping holdt en tale på Boao Forum for Asien den 27.-28. april, hvor han understregede et par nøglepunkter som led i sit globale sikkerhedsinitiativ. Han

påpegede vigtigheden af fælles, omfattende, samarbejdsorienteret og bæredygtig sikkerhed, fordi en bredt baseret sikkerhed ikke er holdbar. Han påpegede også, at det blokbaserede NATO er et produkt af Den kolde Krig. Vi bør opgive Den kolde Krigs mentalitet. Vi bør modsætte os unilateralisme og gruppepolitik og arbejde for en fredelig løsning af kriser.

Vi bør afvise dobbeltmoralen. Jeg har netop påpeget dobbeltmoralen. Vi bør endvidere modsætte os unilaterale sanktioner. Dæmoniseringen af Rusland er et aspekt, og sanktionerne mod Rusland er et andet aspekt, fordi der ikke er nogen sanktioner, som er godkendt af FN. Det er EU's eller Vestens egne sanktioner. Kineserne og Xi Jinping gjorde desuden opmærksom på, at ikke-indblanding i interne anliggender er et af principperne. Jeg kan huske, at Jan Øberg talte om de fem principper for fredelig sameksistens, og dette er et af principperne.

Kina foreslog, at vi skal opbygge en afbalanceret, effektiv og bæredygtig sikkerhedsarkitektur.

Jan og Helga talte netop om udvikling, og at vi skal samarbejde om dette. Det kinesiske koncept er, hvis jeg forstår det korrekt, at der skal være en stærk sammenhæng mellem sikkerhed og udvikling. Sikkerhedskonceptet går i bund og grund ud på at hæve sig over en ensidig sikkerhed og søge fælles sikkerhed, gennem gensidigt fordelagtigt samarbejde. Det er et begreb, der er etableret på grundlag af fælles interesser, og det er befordrende for sociale fremskridt.

Den kinesiske opfattelse er, at der ikke er nogen udvikling uden sikkerhed, og at der heller ikke er nogen sikkerhed uden udvikling. Det gælder begge veje. Kina ser økonomisk udveksling som en vigtig vej til samarbejde. Sikkerhed og udvikling hænger i det store og hele sammen. De kan ikke adskilles.

Hvis man ser på Kinas internationale forbindelser, er størstedelen af Kinas eksterne forbindelser, og de vigtigste karakteristika for Kinas eksterne forbindelser, økonomi og handel. Meget lidt er baseret på sikkerhedsspørgsmål. F.eks. Kinas "Ét bælte, én Vej" [Bælte- og Vej-Initiativet], som Helga nævnte. Hvis man ser på "Ét bælte, én Vej" i forhold til den USA-baserede Indo-Stillehavsstrategi, er den helt anderledes. Kinas Et bælte, en Vej fokuserer på transport, infrastruktur, handel, investeringer, energi osv. Hvorimod strategien for Indo-Stillehavsområdet, omfattende fire lande: Indien, USA, Japan og Australien, handler om sikkerhed, militær og forsvar. Biden har et topmøde i dag med ASEAN-lederne, og det er tydeligt, at ASEAN-lederne nægter at vælge side, fordi Kina er deres største økonomiske partner. Australien har fået en ny regering. Lad os vente og se, om Australien vil ændre de politiske holdninger.

Bælte og Vej fokuserer på sammenhængskraft. Jeg kan huske, at Jens Jørgen, Jan eller Helga talte om sammenhængskraft. Det er ekstremt vigtigt. I øjeblikket er Kina ved at bygge højhastighedstog i Sydøstasien, og måske vil det senere sprede sig yderligere. Nu har vi i Asien den største handelsblok, der hedder (RCEP). Hvis man ser på statistikkerne, kan man se, at det er den største økonomiske blok, hvilket betegner et frihandelsområde. Dette er Kinas ambitioner. Det er Kinas visioner og mål. Økonomisk udvikling, økonomisk forandring og handel.

I dag er resultatet meget tydeligt. Kina er den største økonomiske partner for 128 lande ud af 190 lande, ironisk nok inklusive vores allierede, inklusive USA's nære allierede, som er imod Kina. Hvis man ser på ASEAN, er Kina deres største økonomiske partner. Hvis man betragter Afrika, Latinamerika og selv EU i dag, er Kina EU's største handelspartner. Selv Quad, en slags sikkerhedsalliance mod Kina. Hvert land i Quad har Kina som sin største økonomiske partner. Dette er dilemmaet i dag. Så hvis man ønsker at tale om økonomisk afkobling? Jeg

mener ikke, at det er så let.

Konklusionen er nu, at økonomisk udvikling og sikkerhed er sammenflettet og også indlejret i hinanden. Den eksisterende internationale arkitektur, sikkerhedsarkitekturen, lægger for stor vægt på den militære dimension. Medmindre verden prioriterer at afhjælpe den globale fattigdom og udvikling, kan sikkerhed på lang sigt forblive uløseligt.

Krigen i Ukraine skaber våbenudgifter i Europa og underminerer udviklingsbistanden til verdens fattigste lande. Nu er de europæiske lande begyndt at øge deres våbenudgifter og også øge udgifterne til flygtninge i Europa, hvilket indebærer, at de tilmed vil skære i bistanden til de fattigste lande. Se på USA's militærbudget – 813 milliarder i år under Biden-regeringen. USA's internationale bistand udgør kun 4 % af dets militæruddgifter.

Jeg tror ikke, at verden vil blive fredelig uden økonomisk udvikling. Konklusionen er, at økonomisk udvikling langt hen ad vejen er den bedste form for konfliktforebyggelse og konfliktløsning. Jeg tror, at Kina kæmper for at få verden til at bevæge sig i retning af denne opfattelse.

Jeg ved, at Kina ikke er perfekt. Der er en række problemer, en del fejl, en del svagheder, som vi kan diskutere. Men jeg anser den overordnede retning, som Kina kæmper for, for at være optimal og befordrende for verdensfreden.

Tak, fordi I lyttede med.

Oberst Richard Black: “USA fører verden ud i atomkrig”.

Interviewet er udgivet af Schiller Institute d. 26. april 2022 på denne video.

Interviewet er oversat til dansk af Jens Kristian Bech Pedersen og udgivet i NewSpeak den 15. juni 2022. Det kan læses i engelsk transskription på dette link.

MB: Goddag. Jeg hedder Mike Billington (MB) fra Executive Intelligence Review og Schiller Institute.

I dag sidder jeg her sammen med oberst og senator Richard Black (**Oberst RB**), der har gjort tjeneste i 31 år i det amerikanske Marinekorps og i den amerikanske hær. Og som derefter har siddet i Virginia House of Delegates fra 1998 til 2006, og i staten Virginia Senate fra 2012 til 2020. Oberst Black vil få lejlighed til i løbet af interviewet selv at beskrive sin militære tjeneste.

Så velkommen til oberst Black.

Vi har USA, UK og NATO, som protesterer mod Rusland i den krig, der foregår i Ukraine, og vi har den økonomiske krig, der bliver ført direkte imod Rusland; og dette bliver ledsaget af en informationskrig, der har til formål at dæmonisere Rusland og særligt præsident Vladimir Putin.

Et ofte gentaget billede er, at de russiske militære styrker udfører grusomme aktioner med mord på civile, ødelæggelse af beboelsesområder – og ofte henviser man til de russiske militære operationer i Syrien (*OA: fra 2015 og fremefter*), og påstår, at de har gjort de samme ting i Syrien, og især imod Aleppo. Disse skulle være formodede eksempler på deres krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden.

Oberst Black, du har været en førende international talsmand,

der gennem mange år har afsløret løgnene om, hvad der foregik i Syrien og under krigen mod Syrien. Så lad mig for det første spørge: Hvordan og hvorfor blev Rusland involveret militært i Syrien? Og hvordan står dette i kontrast til USA's og NATO's formodede retfærdiggørelse af deres militære intervention i Syrien?

Forskellen på USA's og Ruslands krigsførelse i Syrien

Oberst RB: Ja, lad mig begynde med at gøre vore lyttere opmærksom på, at jeg er meget patriotisk. Jeg meldte mig frivilligt til Marinekorpset. Og jeg meldte som frivillig til at deltage i Vietnam-krigen, hvor jeg kæmpede sammen med Marinekorpset i de blodigste kampe under hele krigen; som helikopterpilot gennemførte jeg 269 kampmissioner med min helikopter. Min helikopter blev under fire af missionerne ramt af luftværnsild. Jeg kæmpede derefter i Vietnam som infanterisoldat i Første Marine Division. Og under én de halvfjerds kamppatrulje-opgaver, som jeg deltog i, blev begge mine radiomænd dræbt, og jeg selv blev såret, mens vi med et modangreb forsøgte at redde en marineenhed, der var blevet omringet i en fremskudt stilling.

Så jeg er meget pro-amerikansk. Jeg var faktisk selv en del af NATO, og jeg var rede til at dø i Tyskland for at forsvare det land mod et angreb fra Sovjetunionen.

Men jeg føler ikke, at – – – hvad jeg vil sige er, at Rusland er overhovedet ikke Sovjetunionen. Folk forstår ikke dette, for medierne har ikke gjort det klart. Men Rusland er ikke en kommunistisk stat; Sovjetunionen var derimod en kommunistisk stat.

Aleppo

Altså, der er især én påstand, som jeg har hørt, og som specielt har irriteret mig, måske på grund af mine erfaringer i Syrien. Forstår du, jeg har været i byen Aleppo. Aleppo er den største by i Syrien; eller det har den i det mindste været, før krigen begyndte. Der blev udkæmpet et enormt

militært slag i og omkring Aleppo. Nogle kalder det den syriske krigs "Slaget om Stalingrad"; og det er ikke en dårlig sammenligning. Det var en frygtelig og voldsom kamp, som fandt sted fra 2012 til 2016. Under al form for kamp i by er enhver militær styrke tvunget til at ødelægge bygninger. Bygninger bliver sprængt i stumper og stykker i et uhyre massivt omfang; og dette sker hele tiden, mens kampene kæmpes, og også når de genoptages efter en kamppause.

Forstår du, jeg har bevæget mig gennem Aleppos gader, mens der stadig foregik kampe omkring mig. Jeg har stået og kigget ud igennem de revner, der var imellem sandsækkene, over imod de områder, der var behersket af fjenden. Jeg har stået oppe på de kampvogne, der var blevet skudt itu, og har oplevet den slags ting.

Hvad jeg ved, og som jeg kan fortælle om Aleppo, er, at Rusland havde en ejendommelig modvilje mod at blive inddraget i krigen i Syrien. Krigen begyndte i 2011, da USA foretog en operativ indsættelse af strategiske efterretningsenheder, og begyndte at koordinere med Al Queda og andre terrorgrupper. Vi havde også været stabile støtter af Al Queda i lang tid, før krigen formelt begyndte. Vi støtter tilmed Al Queda i dag, hvor de er blevet trængt sammen i Idlib-provinsen (*OA: i det nordvestlige syrien*).

CIA har sendt forsyninger til dem under den hemmelige operation Timber Sycamore; vi har givet dem alle de panserværnsvåben og luftværnsmissiler, som de har. Vi har altid brugt Al Queda som stedfortræder-enhed (*OA: proxy-enhed*) for vore landstyrker. Al Queda har sammen med ISIS udført kampmissioner for USA, og har gjort det sammen med et stort antal tilknyttede organisationer, der på en måde indbyrdes udveksler kampstyrker med hinanden. Vi har Den Frie Syriske Hær (*OA: oprørshæren i Syrien*) og dens soldater, der bevæger sig uhindret og vedvarende fra ISIS til Al Queda og videre til Den Frie Syriske Hær.

Vores mål var at styrte Syriens lovlige regering

Det var altså os, der startede denne krig. Men USA har en strategisk politik, der går ud på at anvende stedfortræderenheder, når der skal føres krig. Vores mål var at styrte Syriens lovlige regering. For at opnå dette brugte vi stedfortræder-soldater, der var de mest voldelige af alle terrorister.

Noget ganske lignende sker for øjeblikket i Ukraine. Men lad os vende tilbage til Aleppo. Med den syriske hær, der kæmpede sammen med Hizbollah, som var meget effektiv, og nogle styrker, der var blevet organiseret af Iran, så var Syrien virkelig noget af en indviklet forestilling, der skulle styres af de syriske generaler. De havde udkæmpet denne voldsomme bykamp, en meget brutal og morderisk kamp; og de havde kæmpet den i fire år, førend Rusland overhovedet gik ind i krigen. Så efter fire års kampe var Aleppo præget af enorme ødelæggelser.

På dette tidspunkt fik Rusland en opfordring fra Syriens lovlige regering til at gå ind i krigen. Men i modsætning til de oplysninger, vi fik fra mange af medierne, gik de ikke ind i krigen med landstyrker. Jo, de havde nogle få landbaserede enheder; de havde enheder fra militærpolitiet, nogle få artillerienheder, nogle få specialoperationsenheder og en del militærrådgivere og den slags. Men de gik ikke ind med nogen betydelig landstyrke.

Derimod var der en meget betydelig og effektiv luftstyrke, som støttede det syriske luftvåben. Men det var i virkeligheden først i krigens sidste år under slaget om Aleppo, i krigens sidste år, at russerne gik ind i krigen. Deres luftvåben var meget effektiv, og det på et tidspunkt, hvor de syriske styrker havde opnået en ganske betydelig nedslidning af terrorenhederne. De russiske styrker var derfor i stand til at afgøre udfaldet af krigen. Aleppo blev dermed den afgørende sejr under hele den syriske krig.

Men at lægge skylden på russerne for den massive ødelæggelse, der foregik i Aleppo, er ganske bizart; for russerne var der slet ikke, var slet ikke til stede, da dette skete. Dette er simpelthen blot en del af den propaganda-fortælling, som har været ganske effektiv i Vesten. En fortælling, der er gået ud på at dæmonisere Rusland, og at fremsætte påstande uden substans og hold i virkeligheden. Men folk husker ikke de historiske kendsgerninger omkring disse ting, som er ret komplekse. Så nej, Rusland var ikke i nogen henseende ansvarlige for den massive ødelæggelse af byen Aleppo.

MB: Hvordan vil du sammenligne de krigsmetoder, som Rusland har brugt, i modsætning til de metoder, der er anvendt af USA og dets allierede i Syrien?

USA's terrorprægede militærstrategi under krigen i Syrien

Oberst RB: Ja, først og fremmest er det amerikanske engagement, USA's krig imod Syrien, en aggressionskrig. Vi indsatte vort strategiske efterretningsvæsens yderst hemmelige operationsenheder fra CIA's center for specialaktiviteter; det er en slags James Bond-fyre fra CIA. De er totalt machiavellistiske; de vil gøre hvad som helst; der gælder ingen grænser for disse fyre. Dem sendte vi ind i Syrien. Og det var os, der startede krigen i Syrien. Der var slet ikke krig, før vi sendte CIA ind for at koordinere med Al Queda-elementer.

Så vi startede krigen.

Og vi var ikke blevet inviteret til Syrien. I Syrien havde USA i realiteten overtaget to større områder, hvoraf det ene var et ret stort område. Floden Eufrat afgrænser omkring en tredjedel af den nordlige del af Syrien. USA invaderede dette område; vi indsatte faktisk landtropper i området, hvilket var illegalt i forhold til enhver gældende international lov. Det var rent ud sagt en erobring.

Dette var tilmed noget, der blev omtalt af John Kerry, som

dengang var udenrigsminister. Han var frustreret over de enorme sejre, som Syriens væbnede styrker vandt over Al Queda og ISIS; og han udtalte, at "vi må efter al sandsynlighed gå over til plan B."

Han offentliggjorde ikke, hvad plan B gik ud på, men det afsløredes over tid. Plan B var den amerikanske erobring af dette nordlige område af Syrien. Betydningen af erobringen af dette område af Syrien er, at det er brødkurven for hele det syriske folk. Det er dér, der avles hvede. Syrien havde faktisk et overskud af hvede, og folk fik en god ernæring i Syrien før krigen. Men vi havde til hensigt at fjerne hveden for at fremkalde hungersnød i det syriske folk.

Det andet, vi var i stand til, var at overtage hovedparten af de nationale olie- og gasfelter; de fandtes også i dette nordlige område af Syrien på den anden side af floden Eufrat. Og ideen var, at ved at stjæle olien og gassen ville vi blive i stand til at nedlukke transportsystemet. Og samtidig ville vi blive i stand til i de syriske vinterperioder at lade den syriske befolkning fryse ihjel.

Disse mennesker levede i mange tilfælde i de rene ruindynger i de områder, hvor terrorist-hærene havde gennemført deres angreb med motoriserede divisioner, fuldstændigt havde ødelagt byerne, og overladt menneskene til at overleve i små lommer af ruindynger. Vi ønskede at udsulte menneskene og lade den syriske befolkning fryse ihjel. Dette var plan B.

Beslaglæggelsessanktioner

Men nu er sagen, at vi på et tidspunkt blev frustrerede. Hvorfor er syrerne, dvs. de bevæbnede syrere i dette meget lille land, på én eller anden måde så ukuelige? De kæmper imod to tredjedele af verdens samlede militære og industrielle styrke. Hvordan er det overhovedet muligt for et land med 23 millioner mennesker at modstå en sådan styrke i mere end et årti? Så vi besluttede, at vi måtte gribe til barskere handlinger; ellers ville vi totalt miste Syrien. Derfor

indførte Kongressen beslaglæggelsessanktioner (*OA: USA Freeze and Seize Operations*). Disse beslaglæggelsessanktioner var de mest brutale sanktioner, der nogensinde er pålagt et land.

Jeg vil sige, at ikke engang under Anden Verdenskrig var nogen sanktioner så strenge, som disse sanktioner imod Syrien. Vi var i krig mod Syrien. Vi gennemførte en flådeblokade mod landet. Vi devaluerede deres valuta gennem det internationale Swift-betalningssystem; og gjorde det dermed umuligt for dem at købe medicin eller lægebehandling. Så vi oplevede fx syriske kvinder, der udviklede brystkræft, sådan som vi også oplever det her i vort eget land. Men i modsætning til vort eget land, hvor brystkræft er blevet forholdsvis let at behandle, lukkede vi af for forsyningerne af medicin. Syriens kvinder ville så dø af brystkræft, når de ikke kunne opnå den medicinske behandling, fordi vi ved hjælp af Swift-systemet havde smadret deres valuta.

En af de sidste ting, vi gjorde – og beviserne på det er meget vage – men der var en meget mystisk eksplosion i en libanesisk havneby (*OA: 4. august 2020*). Det var en kolossal eksplosion, hvor en skibsladning af ammoniumnitrat-gødning sprang i luften. Eksplosionen dræbte hundredvis af libanesere, sårede flere tusinde mennesker, knuste Libanons økonomi og vigtigst af alt ødelagde det Libanons banksystem, der var et af de få livliner, som Syrien havde tilbage. Jeg mener ikke, at denne eksplosion var et rent uheld; jeg mener, at den var planlagt og organiseret; og jeg har mistanke om, at CIA havde kendskab til, hvilket land der udførte denne handling for at ødelægge havnen i Beirut.

Men hele vejen igennem alt dette ser man den machiavellistiske tilgang, hvor vi anvender ubegrænsede magtmidler og grænseløs vold. Og på samme tid kontrollerer vi de globale medier i en sådan udstrækning, at vi udrydder al diskussion om, hvad der virkelig foregår. Manden og kvinden på gaden tror, at alt er fint, og at alt sker af altruistiske årsager. Men sådan er det ikke.

MB: Under en del af din militære tjeneste var du auditør, og du var i en periode chef for Hærens Kriminalafdeling (OA: dansk Auditørkorpset) i Pentagon. Hvad mener du ud fra denne funktion og ud fra den internationale og militære lovgivning om den måde, som disse beslaglæggelsessanktioner blev udført på?

USAs støtte til ISIS og Al Queda i Syrien

Oberst RB: Jeg gjorde ikke tjeneste med ekspertise i international lov. Jeg var ekspert i militær kriminalitet. Men jeg vil sige, at det at føre krig mod en civilbefolkning er en meget alvorlig forbrydelse inden for lovbestemmelserne om krigsførelse. Én af de ting, vi gjorde, da vi allierede os med Al Queda, og nu og da også med ISIS, ja, vi bekæmpede jo ISIS på en meget voldsom måde, men vi gjorde samtidig det, at vi anvendte dem imod den syriske regering. Vi har altid arbejdet sammen med terroristerne; de var kernen i vores krigsførelse. Det var én af de politiske mål, som vi fulgte.

Inden for den ekstreme version af islam, wahabismen, var der den opfattelse, at man ejer den kvinde, som man i krig erobrer med sin stærke højre hånd. Denne opfattelse daterer sig tilbage til det syvende århundrede. Så vi fremmede denne bevægelse, der støttes af terrorister fra hundreder af lande; de kom til Syrien; de tilsluttede sig ISIS, de tilsluttede sig Al Queda og Den Frie Syriske Hær, alle disse forskellige grupper.

Og én af de ting, som de vidste, da de ankom, var, at de efter loven var berettigede til at myrde ægtemændene – jeg taler ikke om militærfolk, jeg taler om civile mennesker – de havde lov til at myrde ægtemændene, slå dem ihjel og havde derefter lov til at tage deres kvinder i besiddelse og eje dem og deres børn. Og de gjorde dette i et enormt omfang. Så det var et voldtægtsfelttog, der fandt sted; et organiseret felttog med henblik på voldtægt over hele landet Syrien.

Der opstod faktisk slavemarkeder i nogle af de områder, hvor

disse oprørere befandt sig. De havde prislistes over de forskellige kvinder, og ret interessant lå de højeste priser på de yngste børn. Der var nemlig et stort antal pædofile, og disse pædofile ønskede at eje små børn. For ifølge de love, der gjaldt for dem, havde de tilladelse til at voldtage disse børn igen og igen. De havde tilladelse til at voldtage de kvinder, som de havde stjålet fra de dræbte soldater eller de dræbte civile; og tilladelse til at eje, købe og sælge dem imellem hinanden.

Dette foregik, ja, jeg siger ikke, at CIA skabte denne politik; men CIA forstod, at dette var en udbredt fremgangsmåde, og de lod det foregå, de kritiserede det aldrig på nogen måde.

Dette var meget frygteligt. Jeg talte med præsident Assad (*OA: i Syrien*) i 2016. Jeg havde dengang besøgt nogle af kampzonerne i hovedstaden, og jeg mødte så præsidenten, og han fortalte mig, at de på dette tidspunkt i parlamentet arbejdede med at få vedtaget en ændring af lovgivningen om statsborgerskab. De havde altid fulgt de islamiske love, som sagde, at et barns statsborgerskab bestemtes af faderens statsborgerskab. Men der var mange, titusinder, hundredtusinder af syriske kvinder, der var blevet gjort gravide af disse terrorister, som var hentet ind i Syrien. Det var derfor nødvendigt at ændre lovgivningen, så børnene fik syrisk statsborgerskab, og ikke skulle sendes tilbage til deres ISIS-far i Saudi-Arabien eller Tunesien. De kunne holdes tilbage i Syrien. Jeg kontrollerede det senere, og denne lov blev virkelig vedtaget og sat i kraft.

Men det viser blot den anden side af grusomheden. Når vi kæmper disse krige, lægger vi ingen begrænsninger på de grusomheder og på den umenneskelighed, som vi er rede til at påføre mennesker. Vi lægger dermed så store lidelser på dem, at det på én eller anden måde vil ende op med at regeringen styrtes. Og ende med, at vi måske tager deres olie, tager deres ressourcer.

MB: Hvilket klart er den politik, der også følges af den siddende amerikanske regering mod Rusland i dag.

USA's udvidelse af det amerikanske imperium og klapjagt på Rusland

Oberst RB: Ja, ja. Rusland er måske velsignet med flere naturlige ressourcer end noget andet land på jorden. De er en meget stor producent af korn, olie, aluminium, gødningsstoffer; af et umådeligt stort antal stoffer, som udgør sammenhængen i hele den globale økonomi. Og der er uden tvivl folk, der ser på dette og tænker: Forstår du, hvis vi på én eller måde kan opsplitte selve Rusland, vil der blive skabt formuer og billionærer i dusinvis. Og det har en vis attraktion. Vi har bestemt set, at noget af dette allerede har fundet sted på den måde, at udenlandske interesser har overtaget Ukraine og har tilegnet sig deres enorme ressourcer.

Men vi begyndte en klapjagt på Rusland, næsten straks efter at Sovjetunionen gik i opløsning i 1991. Sovjetunionen opløste sig selv; Warszawa-pagten opløste sig selv. Og ulykkeligvis var én af historiens store tragedier, at vi fejlede ved ikke at opløse NATO. NATOs eneste formål var at forsvare os mod Sovjetunionen; Sovjetunionen eksisterede så ikke længere. NATO stod dengang frontalt over for Warszawa-pagten, og så var Warszawa-pagten forsvundet, den eksisterede ikke længere. Der var ikke længere noget formål i, at NATO fortsat skulle eksistere; men vi bevarede NATO. Og NATO kunne ikke eksistere, medmindre den havde en fjende.

Rusland var desperat efter at blive en del af Vesten. Jeg mødtes med direktøren for Gazprom, den største virksomhed i Rusland; det var kort tid efter Sovjetunionens undergang (OA: år 1991). Han beskrev for mig, hvordan de kæmpede for at give deres medier en lige så stor frihed, som de havde i Vesten. Og de opfattede os som meget mere frie og åbne, end vi var. Og han sagde, forstår du, vi har et problem; for vi har dette oprør i Tjetjenien, som er en del af Rusland. Og han fortalte,

at de tjetjenske oprørere sendte videoer til russisk tv, og de viser så disse oprørsvideoer på russisk tv, fordi det nu engang er sådan, ytringsfriheden virker. Jeg sagde: Hvad for noget? Holder du mig for nar? Offentliggør I de fjendtlige propagandafilm? Ja, svarede han; er det ikke sådan, I gør i USA? Nej, sagde jeg, under Anden Verdenskrig fik vi fat på direktøren for Associated Press (*OA: stort nyhedsbureau*); ham satte vi i spidsen for krigstidens censuraktiviteter. Og der blev sat meget stramme rammer.

Men dette er blot et enkelt eksempel på, hvordan russerne kæmpede med problemerne. De gik fra at være et officielt ateistisk land til at blive netop den mest kristne større nation i Europa. Og det i høj grad. Ikke blot var befolkningen den mest kristne ud af alle større lande i Europa, men selv regeringen var en stor støtte for kirken, en stor støtte af den kristne tro.

De ændrede deres forfatning for at slå fast, at ægteskab var en forening mellem én mand og én kvinde. Og de blev meget restriktive omkring den praktiske mulighed for abort. De satte en stopper for oversøiske adoptioner, hvor nogle mennesker rejste til Rusland for at adoptere små drenge til brug for uetiske formål. Så Rusland er blevet en totalt anderledes kultur.

Under alle omstændigheder har USA denne mangeårige strategi, denne politisk-militære strategi, der går ud på at udvide vort imperium. Vi gjorde det i Mellemøsten, hvor vi forsøgte at skabe et stort neokolonialistisk imperium. Det endte med at hænge i laser. Befolkningerne ønskede det ikke. Og det synes, som om det er dømt til på et tidspunkt at blive udslettet – men det vil måske bestå i de næste hundrede år. Men i hvert fald er vi klar til at gøre noget lignende, efterhånden som vi bevæger os videre mod øst, faktisk op til den russiske grænse.

MB: Så USA's og Storbritanniens holdning til krigen i Ukraine har i løbet af disse få uger ændret sig fra ikke blot at

støtte krigen, men at opnå sejr for enhver pris. Dette har udenrigsminister Austin og flere andre erklæret. Og de pumper enorme mængder af ikke blot defensivt, men også offensivt militært våbenmateriel ind til Kiev-regimet. Hvad vil konsekvenserne være af en sådan politik, sådan som du ser det?

Ukrainerne som USA's stedfortrædere i den krig, som USA ønsker i Ukraine

Oberst RB: Jeg tror, at dette helt sikkert vil medføre én ting, nemlig at et kolossalt antal ukrainske soldater vil dø til ingen verdens nytte. En masse russiske soldater vil dø til ingen verdens nytte. De er unge mennesker. Du ved, unge mennesker drager afsted i krig. Jeg selv drog afsted i krig som et ungt menneske. Man tror, at alt, hvad dit land foretager sig, om det er rigtigt eller forkert, at alt, hvad dit land foretager sig, er helt fint. Det knuser mit hjerte, når jeg ser ansigterne på unge russiske drenge, der er blevet skudt ned – i nogle tilfælde på en meget kriminel måde af ukrainske styrker. Og på samme måde ser jeg også ukrainske unge mænd, som er blevet slagtet på slagmarken.

Vi er ligeglade! USA og NATO, vi bekymrer os ikke for, hvor mange ukrainere der dør. Vi bekymrer os ikke for de civile, ikke for kvinder, ikke for børn, ikke for soldater. *Vi er ligeglade.* Det er ligesom blevet en stor fodboldkamp. Forstår du, vi har vort hold. De har deres hold, hurra, hurra. Vi ønsker at opnå den største målscore og gøre den større og større. Og, forstår du, vi er ligeglade med, hvor mange af vore spillere der bliver krøblinge på kamppladsen, bare vi vinder.

Nu er vi i gang med at overføre groteske mængder af våben. Og det har bevirket aktiestigninger hos Raytheon, der producerer missiler, og hos Northrop Gumman, der producerer fly og missiler. Alle disse militærindustrier er blevet ganske kolossalt pumpet op økonomisk ved hjælp af skatte-dollars. Jeg tror ikke, at det i sidste instans vil komme til at ændre på resultatet. Jeg tror, at Rusland vil få overtaget. Ukrainerne

står i en meget vanskelig strategisk situation i øst.

Men hvis man ser på den måde, dette har udviklet sig på, anstrengte præsident Putin sig ganske kraftigt for at standse kursen mod krig i december 2021. Han gik så langt, at han over for NATO lagde skriftlige forslag på bordet, fredsforslag, der skulle afdramatisere hele situationen. For på dette tidspunkt var Ukraine i gang med at opmarchere sine militære styrker for at angribe Donbas. Så Putin forsøgte at standse dette. Han ønskede ikke krig. Og NATO gik fejl af det hele, man afviste Putins forslag, tog det aldrig seriøst og gik aldrig ind i seriøse forhandlinger.

Putin kunne se, at bevæbnede ukrainere med våben til at dræbe russiske styrker praktisk talt stod på grænsen til Rusland. På dette tidspunkt besluttede han at slå først. Man kunne tydeligt se, at dette ikke var noget forberedt og planlagt angreb. Dette var ikke et angreb lige som Hitlers angreb på Polen (OA: i 1939), hvor man som tommelfingerregel skal have en overlegenhed i styrkeforholdet på 3:1, når man angriber. Man skal opmarchere tre gange så mange kampvogne, artilleripjecer, fly og soldater som den modsatte part. Da Rusland invaderede, var det faktisk sådan, at de gik ind med, hvad de havde, og hvad de kunne skrabe sammen med kort varsel. Og de var i undertal over for ukrainerne. De ukrainske styrker bestod af ca. 250.000 mand. Russerne havde måske 160.000. Så i stedet for at have tre gange så mange styrker, havde russerne faktisk færre tropper end ukrainerne. Men russerne var tvunget til at angribe for at forsøge at forebygge den krig, der var ved at tordne sig op, og hvor ukrainerne havde opmarcheret deres store styrker imod Donbas.

Det er sådan, at Donbas ligger lige op til den russiske grænse. I Ukraine er det netop det område, som ikke ville støtte den revolutionsregering, der gennemførte kuppet i 2014, og som styrtede Ukraines regering. Dette område nægtede at underlægge sig den nye revolutionsregering i Ukraine. Dette område med den russiske befolkning erklærede sig derfor

selvstændigt. Og Ukraine havde opmarcheret deres enorme hærstyrker for at angribe Donbas. Rusland var følgelig nødt til at invadere for at forebygge det angreb, som Ukraine havde planlagt. Og man kan se, at Rusland håbede meget på, at de ville være i stand til at gennemføre denne specialoperation uden at de derved påførte ukrainerne urimelige tab; for de betragter, eller de betragtede i det mindste dengang ukrainerne som slaviske brødre, som de ønskede at have gode relationer til.

Men der findes et berømt foto med en russisk kampvogn, som var blevet standset af en folkemængde på omkring 40 civile mennesker. Disse mennesker var bare gået ud for at blokere vejen, og kampvognen standsede. Jeg kan bare fortælle dig, at i Vietnam, hvis vi havde oplevet en flok mennesker, der stod i vejen for en amerikansk kampvogn, der skulle forbi på vejen, så ville denne kampvogn aldrig have sagnet farten; ikke det mindste! Den ville ikke engang have brugt dythornet, den ville ikke have gjort noget som helst; ville ikke engang have affyret advarselsskud. Den ville bare fortsætte. Og jeg tror, at dette er meget typisk – jeg kritiserer ikke amerikanerne. Jeg var der selv og jeg deltog selv i kampene, og jeg ville sandsynligvis selv have fortsat med kampvognen og være braset lige igennem.

Men hvad jeg siger, er, at de russiske regler for magtanvendelse (*OA: obersten bruger det militære udtryk 'rules of engagement'*) var meget, meget forsigtige. De ønskede ikke at skabe stærkt had og fjendskab. Russerne invaderede ikke, for at – – – de bombede ikke el- og energisystemerne, mediesystemerne, drikkevandssystemet, broer og så videre. De forsøgte at skåne Ukraines infrastruktur, fordi de ønskede Ukraine tilbage til normale forhold. De ønskede dette overstået, og komme tilbage til dagligdagen. Men det lykkedes ikke. Ukrainerne ydede uventet hård modstand. De ukrainske soldater kæmpede med stor, stor tapperhed, stort mod. Så, derfor – – -. Nu er det hele kørt op i en spids, og det er

blevet meget mere alvorligt.

Men det er overraskende at betragte situationen og se, hvordan Rusland har luftoverlegenhed. De har ikke ødelagt jernbanesystemerne; de har ikke ødelagt energiproduktionen. Der er så mange ting, de ikke har ødelagt. De har aldrig bombet bygningerne i centrum af Kiev, Ukraines hovedstad. De har ikke bombet parlamentsbygningen. De har været utroligt tilbageholdende med disse ting, idet de har håbet imod håb, at der kunne opnås fred.

Men jeg tror ikke – – – jeg tror ikke, at Ukraine har noget som helst at gøre med beslutningen om fred eller krig. Jeg tror, at beslutningen om fred eller krig bliver taget i Washington DC. Så længe vi ønsker denne krig fortsat, vil vi fortsætte denne krig; og vi vil bruge ukrainere som stedfortrædere, og vi vil kæmpe til den sidste døde ukrainer.

MB: Hvordan kunne du forestille dig, at en mulig krig mellem USA og Rusland ville bryde ud? Og hvordan ville det være?

Vestens konstante krigseskalation i Ukraine og dumdristige kurs mod en atomkrig

Oberst RB: Hvis vi går tilbage til Første Verdenskrig, ved vi jo, at denne krig startede i 1914 med snigmordet på ærkehertugen af Østrig-Ungarn. Han og hans hustru blev dræbt. Drabet på disse to mennesker fremkaldte en dominoeffekt af alle disse alliancer, af vrede og mediehysteri. Og førend det hele var forbi, var 14 millioner – mener jeg, det var – mennesker blevet slået ihjel. Det er altid vanskeligt at finde de rigtige tal, men i hvert fald, det var et enormt antal millioner af mennesker, der døde på grund af dette.

Vi bliver nødt til at være meget bevidste om risikoen ved at lege disse tag-fat-lege. Fx så vi, at de tyrkiske medier offentliggjorde en artikel, der blot fortalte, at der ved Mariupol var iværksat en stor belejring, som russerne endte med at vinde. Det eneste område, som russerne ikke havde

erobret, var det velkendte stålværk.

Der er (OA: indtil medio maj 2022) en masse ukrainske soldater, der er omringet derinde. Og nu er det kommet for dagen, at der tilsyneladende er halvtreds franske officerer, der også er spærret inde i dette stålværk sammen med ukrainerne. De franske soldater har deltaget i kampene, og har styret slagets gang. Og dette har været holdt skjult, ultrahemmeligt, på grund af det franske præsidentvalg, der netop var i gang. Hvis det franske folk havde vidst, at der var et stort antal franske officerer spærret inde, og som sandsynligvis ville dø inde på dette stålværk, så ville det franske valg have fået et andet udfald: Marine Le Pen ville have vundet. Derfor var det meget vigtigt for hele den dybe stat, at det ikke blev afsløret for offentligheden, at de franske officerer var til stede på stålværket.

Vi ved, at der er NATO-officerer til stede i Ukraine som rådgivere i landoperationerne og så videre. Vi løber den risiko. Men nu er det mit gæt – og dette er et gæt, for jeg kan tage fejl – men flagskibet for den russiske flåde i Sortehavet, skibet *Moskva*, blev sænket efter at være blevet ramt af sø-missiler. Mit gæt er, at disse missiler, ja, jeg mener, at der er stor sandsynlighed for, at disse missiler blev affyret af franskmænd. Jeg kan selvfølgelig tage fejl, men disse missiler er så ultrasensitive og så farlige for vore skibe, at jeg ikke tror på, at NATO ville betroe disse missiler til ukrainerne eller til nogen som helst andre. Jeg tror, at de nødvendigvis må fastholdes under NATO's kontrol og kun anvendes i NATO operationer. Jeg mener derfor, at det er sandsynligt, at det var NATO-styrker, der faktisk sænkede *Moskva*.

Man kan se, at vi gennemfører disse ubesindige aktioner; og vi øger indsatsen hver eneste gang – jeg tilhører tilfældigvis det Republikanske Parti – men vi har i USA's senat to republikanske medlemmer, der har sagt, at "tja, vi bliver måske nødt til at bruge nukleare våben mod Rusland." Det er

vanvittigt. Jeg mener, at det er vigtigt, at folk begynder at diskutere, hvad en atomkrig vil komme til at betyde.

Men nu må man forstå, hvordan det er, vi amerikanere tænker: "Orh, vi er store, vi er barske og vi har alt dette materiel." Rusland er stort set sammenlignelig med USA hvad angår atomvåben. De har supersoniske missiler; det har vi ikke. Disse missiler kan virkelig undgå at blive opdaget i tide; og de kan affyres fra Rusland og nå San Francisco, Los Angeles, Chicago, Detroit, Baltimore, Washington D.C. og New York City.

Hvis man blot tænker på Virginia, hvor jeg tilfældigvis bor, og der opstod en atomkrig – – – og husk på, at russerne også har en meget stor og effektiv flåde af atomubåde, der ligger lige uden for USA's kyst. Disse ubåde medfører et stort antal missiler med atomspræghoveder, og de er i stand til at undvige alle vore forsvarssystemer. Så i Virginia, hvis vi bare ser på denne stat, hele den nordlige del af Virginia ville i bund og grund blive udslettet. Der ville næppe være noget menneskeligt liv tilbage i amterne Loudoun, Prince William, Fairfax, Arlington, Alexandria. Pentagon ligger i amtet Arlington: Pentagon ville simpelthen være gjort til en glødende masse af smeltet sand. Der ville ikke være noget liv tilbage. Og der ville heller ikke være levende mennesker i miles omkreds. Lige på den anden side af Potomac-floden ligger nationens hovedstad; der ville ikke være noget liv tilbage i nationens hovedstad. Bygningen Capitol vil være forsvundet for stedse. Alle monumenterne, alle disse glørværdige genstande – intet ville være tilbage.

Hvis vi ser på Virginias kyst, har vi Norfolk Flådebase og vi har Port of Norfolk. Vi har her den største ophobning af flådemagt på jordens overflade. Det er her, vi har anbragt alle vore hangarskibe, vore atomubåde, alle disse ting. Der ville ikke være noget som helst, der overlever. Der ville *intet* være tilbage af alle disse flådekapaciteter.

Og man kan fortsætte dette scenarium. Vi kan tale om New York

City, og sandsynligvis også selve bykernen i New York. Ikke blot ville alle være blevet slået ihjel; det ville sikkert også være umuligt for mennesker at bo i New York City flere hundreder af år frem i tiden. Byen ville ikke blot være ophørt med at være et sted for det vibrerende menneskelige liv, men byen ville være blevet helt udslukt i måske et halvt årtusinde; den ville ikke kunne genopstå i nogen civiliseret form.

Vi er nødt til at forstå alvoren i det, vi foretager os

Vi er nødt til at forstå alvoren i det, vi foretager os. Hvis måske det, der foregår i Ukraine, var et spørgsmål om liv og død for USA, så ville det være noget ganske andet. Da Sovjetunionen placerede deres missiler på Cuba, som var rettet ind imod USA, var det helt bestemt værd at tage risikoen; for det skete lige på vore grænser og det truede os. Det var en kamp, der var værd at kæmpe, og en risiko, der var værd at tage. Russerne står i en situation, der er et nøjagtigt spejlbillede af Cuba-situationen. For dem afhænger Ruslands overlevelse af, om de kan forhindre NATO i at rykke yderligere frem, helt ind i Ukraine, helt frem til Ruslands grænser. De har ikke råd til ikke at tage denne kamp. De kan ikke tillade sig ikke at vinde denne krig.

Så jeg mener, det at lege med denne konstante krigseskalation i et område, der virkelig ikke har nogen betydning for amerikanerne – – – Ukraine er uden betydning for amerikanerne; landet har ingen indvirkning på vort daglige liv. Og alligevel spiller vi dette dumdristige spil, som udgør en stor risiko for menneskers liv i USA og Vesteuropa for ingenting! For absolut ingenting!

MB: Mange højerestående officerer forstår helt sikkert de konsekvenser, som du netop har beskrevet på en hårrejsende måde. Der er nogle officerer, der taler rent ud af posen i Italien, Frankrig og Tyskland, og som advarer mod at følge en kurs, som kunne føre til atomkrig. Men hvorfor hører vi ikke i USA sådanne røster fra højerestående officer – pensionerede,

måske – som fortæller, hvad du fortæller her i dag?

Farerne for krig forties af de højerestående militære ja-sigere i USA

Oberst RB: Ser du, der har været en kolossal forringelse af kvaliteten af højerestående officerer. Denne forringelse går tilbage til, ja, i hvert fald 1990'erne. Vi havde meget, meget dygtige højerestående officerer på den tid, hvor jeg var i aktiv tjeneste – jeg forlod tjenesten i 1994 – folk af fremragende kvalitet. Men efterfølgende skete der det, at præsident Clinton overtog embedet; og senere fik vi Obama. Nu har vi fået Biden. Og de lægger et meget stærkt politisk filter over de militære officerer. Vi har fået en mængde militære "ja-sigere." Disse folk er ikke mennesker, der først og fremmest ofrer sig for USA og vort folk. De ofrer sig mest for deres karrierer og mulighed for at danne netværk med andre militære officerer, når de bliver pensionerede. Der findes et meget stærkt netværk, der kan hjælpe militære generaler ind i tænketanke, hvor de kan fremme krig, ind i organisationer som Raytheon og Northrop Grumman og alle disse forsvarsorganisationer, hvor de kan få plads i bestyrelserne og lignende.

Så du kommer til at betale noget af en personlig pris, hvis du siger: "Hej, stop! Krig er ikke i det amerikanske folks interesse." Hvis vi skabte en større kvalitet hos enkeltpersoner, så ville vi have folk, der havde mod til at sige: "Jeg er ligeglad med, hvad det personligt koster mig." Men det er meget vanskeligt at komme ind i rækkerne af højerestående officerer, hvis du er en person, der ledes af principper og patriotisme og hengivenhed for befolkningen i vor nation. Det er bare ikke sådan, det virker. Og på et kritisk tidspunkt får vi brug for en præsident, der vil tage fat og ryste træet, og bevirke, at en masse af disse mennesker falder ned fra træet; for de er farlige. De er meget farlige for Amerika.

MB: Helga Zepp-LaRouche (OA: *grundlægger af*

Schillerinstituttet) og Schiller Instituttet plæderer for det synspunkt – og vi har den 9. april 2022 holdt en konference med dette som tema – at den eneste måde, hvorpå vi virkelig kan standse dette fald ned i helvede og ned i et nukleart holocaust, er ved at skabe en fredsordning, der svarer til Den Westfalske Fred. I dette tilfælde i form af en international konference for at sikre en ny sikkerhedsstruktur og en ny udviklingsstruktur med ret til udvikling for alle lande. Og ganske som Den Westfalske Fred skal det være en konference, hvor alle sidder med ved bordet, anerkender landenes forskellige interesser, deres suverænitetskrav, og gensidigt anerkender andres suverænitetskrav, og hvor de tilgiver tidligere tiders forbrydelser.

Alt andet end dette vil bevare verdens opdeling i blokke, der er på krigsfod imod hinanden. Jeg spurgte før om, hvad det er, der forhindrer generaler i at tale frit ud om situationen. Og nu vil jeg så også spørge dig: Hvad vil det kræve at få amerikanere til at anerkende, at vi både kan og skal sætte os ned sammen med russerne og kineserne og med alle andre nationer, for at skabe en virkelig retfærdig verden, der er baseret på respekt for mennesket og på retten til udvikling og sikkerhed?

Hvad er sandheden om krigsforbrydelser i Ukraine-krigen – Butja?

Oberst RB: Jeg tror desværre, at der skal enorme lidelser til, for at tvinge dette frem, ganske som der var forud for Den Westfalske Fredsordning. En atomkrig ville kunne gøre det; eller et økonomisk sammenbrud af hidtil usete dimensioner, fx som et resultat af den tøjlesløse trykning af pengesedler, som vi har kastet os ud i over de seneste tyve år. Jo, der er ting, der ville kunne fremkalde en total forandring af holdningen til sikkerhed. Men netop nu er medierne så fuldkomment censurerede og så ensidige, at den amerikanske befolkning virkelig ikke har nogen forestilling om behovet for noget i den retning. Det vil blive vanskeligt.

Og, forstår du, netop på dette område er der sket noget interessant. Her i vort land ville man tro, at hele verden er imod Rusland. Men det er den ikke. Faktisk er der i verden flere større lande, som nærmest støtter Rusland i denne krig, for det første Kina, men så også Brasilien, og så er der også Sydafrika, Saudi Arabien – en lang række lande. Indien også. Indien står som en meget stærk støtte for Rusland. Vi har selv denne ide om, at vi på én eller anden måde står med en overordentlig retfærdig sag. Men en stor del af verden kan slet ikke se, at den er retfærdig; og en stor del af verden accepterer heller ikke den seneste propaganda om krigsforbrydelser, hændelserne i Butja. Det er formentlig den hændelse, der står allerøverst i diskussionerne om krigsforbrydelser.

Hvad skete der så i Butja? Der var blevet optaget en videofilm af et køretøj, der kørte ned ad gaden i Butja. Butja var blevet erobret tilbage fra russerne. Og for hver 30 meter eller deromkring lå der en dræbt person, som havde hænderne bundet på ryggen med strips. Dette blev ikke offentliggjort, førend fire dage efter at ukrainerne havde generobret Butja.

Vi vidste nærmest ingenting om selve hændelsen. Faktisk havde vi ikke engang bevis for, at menneskene var blevet dræbt. Men forudsat at de var blevet dræbt, så vidste vi ikke, hvor det var sket. Vi vidste ikke, hvem disse mennesker var. Vi vidste ikke, hvem der havde dræbt dem. Heller ikke, hvorfor de var blevet dræbt. Ingen kunne levere et troværdigt motiv for, at det skulle være russerne, som havde dræbt dem.

Russerne holdt Butja besat i en måned. Hvis de havde til hensigt at dræbe disse mennesker, hvorfor dræbte de dem så ikke i løbet af denne måned? Og hvis nogen har til hensigt at dræbe en flok mennesker, ville de så ikke samle disse mennesker på ét sted og skyde dem ned samlet på det sted? Hvorfor skulle de spredes langs med en vej, og over halvanden kilometer hen ad vejen?

Hvad vi derimod ved, er, at fire dage efter at borgmesteren i Butja glædestrålende havde bekendtgjort, at byen var blevet befriet, fire dage efter at den ukrainske hær havde indtaget byen, og den ukrainske hærs enheder for specialpropaganda var der også, netop da var der pludselig disse døde mennesker på vejen. Hvorfor var de der ikke, da russerne var der? Hvorfor fandt man dem først, da russerne var forsvundet?

Hvis jeg skulle se på dette som en simpel og almindelig kriminalsag, og jeg skulle forelægge sagen for Divisionen for Kriminelle Undersøgelser eller FBI, Militærpolitiet eller noget lignende, ville jeg sige: "Ok, for det første, lad os se på ukrainerne." Mit gæt ville være – og man starter med en fornemmelse, når man går i gang med at efterforske en forbrydelse – min fornemmelse er, at ukrainerne dræbte disse mennesker, efter at ukrainerne igen havde overtaget byen, og efter at de havde set sig omkring og sagt: "Ok, hvem var venligtsindede over for de russiske tropper, da russerne var her? Vi henretter dem." Det ville være mit gæt. For jeg kan ikke se noget motiv for, at russerne bare skulle have dræbt nogle få mennesker på deres vej ud af byen.

Ingen stiller kritiske spørgsmål til denne hændelse

Og ingen stiller kritiske spørgsmål til denne hændelse; for mediehusene er så monolitiske. Men vi har nogle kendsgerninger; vi ved fra udtalelser af en ukrainsk hospitalsleder – den fyr, der styrede hospitalet – han pralede med, at han havde givet strenge ordrer til alle sine læger om, at når sårede russiske krigsfanger og sårede fra kampene blev bragt ind, skulle de *kastres*.

Dette er bestemt en forfærdelig krigsforbrydelse, iværksat med en udtalelse fra en hospitalsleder. Og den ukrainske regering sagde: "Vi skal nok finde ud af lidt om, hvad der er sket," som om det ikke er nogen særlig stor ting. Jeg kan ikke komme i tanker om noget mere forfærdeligt, om nogen mere forfærdelig krigsforbrydelse, jeg nogen sinde har oplevet.

Og hvor kunne man høre om det? På ABC, på MSNBC eller CNN eller Fox News? Ikke en lyd! Og dog er beviserne ubestridelige.

Vi har et andet videoklip, hvor man ser et samlepunkt for krigsfanger, hvorfra ukrainerne ville føre krigsfangerne videre til et centralt afhøringscenter – og her er der tale om en syv minutter lang video – og i videoen ser man så, at de ukrainske soldater simpelthen skød alle krigsfangerne ned på stedet. De havde omkring tredive af disse sårede russiske soldater liggende på jorden, nogle af dem var tydeligvis ved at dø af deres sår. Og nogle af dem havde ukrainerne givet plasticposer over hovederne. Disse fyre ligger så dér, nogle af dem dødeligt sårede og med deres hænder bundet bag ryggen med strips; liggende sådan har de altså plasticposer over hovedet, så det er vanskeligt for dem at få vejret. Og de kan ikke få deres hænder fri, så de kan tage poserne af for at få luft.

I slutningen af videoen kommer ukrainerne kørende med en varevogn, hvori der er tre uskadte russiske krigsfanger. Da de tre mænd stiger ud af varevognen, skyder ukrainerne uden den mindste betænkning eller tøven to af disse mænd ned; de faldt sammen lige foran kameraet. Og den tredje mand falder på knæ og beder dem om, at de vil skåne ham. Så skyder de også ham ned. Dette er forbrydelser. Og de blev ikke tilbagevist af den ukrainske regering. Men man ville ikke nogensinde kunne få at vide, at det er sket. Jeg vil sige dig ligeud, at indtil nu er de eneste bevislige – jeg siger ikke, at der ikke sker krigsforbrydelser på begge sider – jeg siger kun til dig, at de eneste forbrydelser, hvor jeg har set, at der findes ret uafviselige beviser på krigsforbrydelser, er blevet begået på den ukrainske side.

Man hører ofte fortalt, at, ja, så har russerne ødelagt det ene og så har de ødelagt det andet. Jamen, så er jeg nødt til at fortælle dig om de krige, som vi amerikanere kæmpede, da vi invaderede Irak. Vi udnyttede effekten af " Shock and

Awe" (OA: egtl. "chok og rædsel" – et krigsførelsesprincip om det massive og altudslettende bombardement som led i krigens terror). Vi ødelagde praktisk talt alt i Irak, alt, der havde nogen betydning. Vi bombede både militære og civile mål uden at skelne særligt meget imellem dem. Koalitionens gennemførte 100.000 sorties på 42 dage (OA: én sortie er én kamp- eller bombemission for ét fly).

Det kan man så sammenligne med russernes indsats, der har gennemført 8000 sorties over omtrent den samme periode. 100.000 amerikanske sorties over for 8000 på ca. den samme tid. Jeg tror, at russerne har haft til hensigt at være mere selvkritiske i deres udvælgelse af mål. Hvor vi derimod fór ud, for at – – – filosofien om Shock and Awe er, at man ødelægger alt, hvad der er nødvendigt for at opretholde menneskeligt liv og for at et bysamfund kan fungere. Man smadrer vandforsyningen, de elektriske systemer, varmforsyningerne, olie- og gas-installationerne; og man ødelægger alle de større broer. Man fortsætter bare med at destruere alt.

Så det er virkelig ironisk. Og husk på, at Irak er et forholdsvis lille land. Ukraine er et enormt land. 100.000 sorties på 42 dage; 8000 sorties på omtrent den samme tid. En kolossal forskel i den brug af vold, som vi udøvede i Irak, og den, de har udøvet i Ukraine. Så vi har simpelthen ikke nogen troværdighed, når man virkelig dykker ned i kendsgerningerne og betragter den måde, som krigen er blevet gennemført på.

Opfordring til freds- og sikkerhedskonference

MB: Tak, senator Black, oberst Black. Jeg tror, at sådan som du har beskrevet de forfærdeligheder, der allerede finder sted, og man samtidig tænker på, at vi ikke kan sidde og vente på, at en atomkrig vil fremprovokere en ny fredsordning som Den Westfalske Fred, så vil jeg formode, at det, som du har beskrevet, allerede er forfærdeligt nok. Og kombineret med den hyperinflationiske opbremsning i økonomien, der nu fejer hen

over den vestlige verden, og som påvirker alle, så mener vi, at vi bliver nødt til at anerkende dette som det nødvendige mareridt. Og at dette skal blive det, der skal til for at vække borgerne i Europa og i USA til den nødvendige erkendelse af, at vi har kurs mod en mørk tidsalder.

Vi er af den opfattelse, at der må ske en opvågning hos de mennesker, som hidtil ikke har ønsket at erkende deres ansvar over for menneskeheden som helhed, men som nu er tvunget til at erkende dette. Det er grundlaget for, at vi har opfordret til en international konference med deltagelse af alle nationer, USA, Rusland, Kina, Indien og så videre; alle må sætte sig ned sammen for at gøre en ende på disse rædsler; men også for at skabe en stabil fred for menneskeheden og en fred, der kan fremmes gennem udvikling.

Vi siger tak til dig, fordi du har leveret denne smagsprøve på den grufulde virkelighed for en befolkning, der har brug for at høre det. Du har måske noget, som du gerne vil sige her til sidst.

Oberst RB: Og jeg vil sige tak til Schiller Instituttet for den enorme indsats, I har gjort for at opnå fred i verden. Det er én af de allervigtigste præstationer; og jeg sætter pris på den.

Jeg vil derudover bare tilføje en enkelt ting. Hvis man ser på Rusland, har de russiske styrker, der blev indsat i kampene i Ukraine, for størsteparten overhovedet ikke nogen kamperfaring. Der er tale om en fredstidshær. Rusland udkæmper ikke krige langt borte fra Ruslands grænser. Syrien er den eneste krig af betydning, som russerne har deltaget i langt borte fra landet. Dette kan man sammenligne med USA's situation; hvis én af vore soldater bliver pensioneret i dag efter tredive års tjeneste i det militære forsvar, vil han bogstaveligt talt ikke have gjort tjeneste én eneste dag, hvor USA ikke har været i krig. På en måde er dette mærkeligt. Det kan man se som en modsætning til situationen for det russiske

militære forsvar, som med nogle få undtagelser har eksisteret i dyb fred.

Vi bliver derfor nødt til at overveje, hvordan vi finder fred med hinanden, og finder grænserne for krig; og især sætter grænser for ideen om, at vi har brug for nulsumsspillet, hvor alt, hvad vi erobrer fra den anden part, styrker os. Vi lever i en verden, hvor fred kan give enhver mulighed for at opnå velfærd og vinde rigdom. Men jeg tænker meget på, at hyperinflationen måske kan blive den chokbehandling, der vækker verden op til erkendelsen af, vi må skabe et nyt paradigme for fremtiden. Og på det punkt mener jeg, at Den Westfalske Fred kan være en mulig inspiration.

Så tak for lejligheden til at tale her. Der er altid et håb; og jeg tror, at fremtiden vil bringe gode ting, med Guds velsignelse.

MB: Også mange tak fra Schiller Instituttet, fra The LaRouche Organization og fra EIR. Vi vil offentliggøre dette så hurtigt som muligt; for det vil gøre en stor virkning. Tak.

Oberst RB: Igen mange tak.

Overskrifter for de forskellige afsnit er indsat af oversætter [og af NewSpeak].